

ÇİN KOMÜNİST PARTİSİ
DOKUZUNCU MİLLİ
KONGRESİNE RAPOR
LİN BİAO

(1 Nisan 1969'da okunmuş,
14 Nisan 1969'da kabul edilmiştir)
Aydınlık Yayınları

Proleter devrimci
AYDINLIK
YAYINLARI

Bu çeviri, **Lin Biao, Report to the Ninth National Congress of the Communist Party of China** (Peking, 1969) başlıklı İngilizce metin esas alınarak ve aynı metnin Türkçe ve Fransızca (Pekin, 1969) baskılarıyla karşılaştırılarak yapılmıştır.

M.Zedung ve Lin Biao

Birinci Baskı : Aralık 1970

Proleter devrimci
AYDINLIK
YAYINLARI

No: 9

Sorumlu Yönetmen; Ömer Özerturgut
Adres Adakale Sok. 28/1, Kızılay - ANKARA
Dizgi - Baskı : TİSA – Matbaası - ANKARA

Yoldaşlar!

Çin Komünist Partisinin Dokuzuncu Milli Kongresi, Partimizin tarihinde derin etkiler doğuran bir kongre olacaktır.

Bu kongre, Başkan Mao'nun bizzat başlatıp yönettiği Büyük Proleter Kültür Devriminde büyük zaferin kazanıldığı sırada toplanmıştır. Bu büyük devrim fırtınası, başlarında döneç, 'gizli hain ve bozguncu Liu Şao-çi'nin bulunduğu burjuva karargahını darmadağın etti; baş temsilcileri Liu Şao-çi olan, Parti içindeki bir avuç döneçi, düşman ajanını ve kapitalist yolu benimseyen, ölüme kadar tövbe etmez iktidar sahibini açığa çıkardı; onların kapitalizmi 'geri getirme tertibini suya düşürdü; ülkemizde proletarya diktatörlüğünü ve Partimizi son derece güçlendirdi ve böylece, bu kongre için siyasi, ideolojik ve örgütsel bakımlardan elverişli şartları hazırladı.

1. BÜYÜK PROLETER KÜLTÜR DEVRİMİ'NİN HAZIRLANMASI

Çinin Büyük Proleter Kültür Devrimi, gerçek ve muazzam bir proleter devrimidir.

Başkan Mao, bu büyük devrimin zorunluluğunu şu veciz sözlerle açıkladı : «**Bugünkü Büyük Proleter Kültür Devrimi, proletarya diktatörlüğünü sağlamlaştırmak, kapitalizme geri dönüşü önlemek ve sosyalizmi kurmak için tamamen zorunludur ve tam vaktindedir.**» Başkan Mao'nun bu bilimsel tezini tam olarak anlamak için, Başkan Mao'nun proletarya diktatörlüğü altında devrimin devam ettirilmesi teorisini derinden kavramalıyız.

Partinin Sekizinci Milli Kongresinin kapanışından az sonra, 1957'de, Başkan Mao «Çin Komünist Partisi Yedinci Merkez Komitesinin İkinci Genel Toplantısına Rapor» un ardından, «Halk içindeki Çelişmelerin Doğru Olarak Ele Alınması üzerine» adlı büyük eserini yayınlayarak, proletarya diktatörlüğü şartları altında çelişmelerin, sınıfların ve sınıf mücadelelerinin varlığını kapsamlı olarak açıkladı; sosyalist toplumda birbirinden farklı iki çeşit çelişmenin, yani düşmanla bizim aramızdaki ve halk içindeki çelişmelerin varlığını ortaya koyan tezi ve proletarya diktatörlüğü altında devrimin devam ettirilmesi hakkındaki büyük teoriyi ileri sürdü. Bu eser, ışık saçan bir fener gibi ülkemizde sosyalist devrimin ve sosyalist kuruluşun yolunu

aydınlatmaktadır ve aynı zamanda bugünkü Büyük Proleter Kültür Devriminin teorik temelini almıştır.

Başkan Mao'nun büyük tarihi katkısını da ha derinden anlamak için, uluslararası komünist hareketin tarihi tecrübelerini kısaca göz den geçirmek gerekir.

1852'de Marx şöyle dedi «**Burjuva tarihçileri, benden çok önce, bu sınıf mücadelesinin tarihi gelişmesini ortaya koydular ve burjuva iktisatçıları da çeşitli sınıfların iktisadi tahlilini yaptılar. Yaptığım yeni şey, şunları ispat etmek oldu:** 1) Sınıfların varlığı, **üretimin gelişmesinin** belirli tarihi aşamalarıyla sınırlıdır, 2) **Sınıf mücadelesi zorunlu olarak** proletarya diktatörlüğüne yol açar, 3) **Bu diktatörlük**, bütün sınıfların ortadan kaldırılmasına geçişi ve sınıfsız topluma **geçiş**i kapsar» (K. Marx ve F. Engels, **Seçilmiş Mektuplar**, Çince basımı, s. 63.) Marx' in proletarya diktatörlüğü teorisi, bilimsel sosyalizmi hayalci sosyalizmden ve her çeşit sahte sosyalizmden kesin olarak ayırdı. Marx ve Engels, ömürleri boyunca bu teori ve bu teorinin gerçekleştirilmesi için mücadele ettiler.

Marx ve Engels'in ölümünden sonra, Lenin' in önderliğindeki Bolşevik Partisi hariç, İkinci

Enternasyonalin hemen hemen bütün partileri Marksizm'e ihanet ettiler. Lenin, İkinci Enternasyonal revizyonizmine karşı mücadelede, Marksizm'i devraldı, savundu ve geliştirdi. Mücadele, proletarya diktatörlüğü meselesi üzerin de yoğunlaştı. Lenin, eski revizyonistleri şiddetle takbih ederken, tekra tekrar şunu belirtti «**Sadece sınıf mücadelesini kabul eden kimse, henüz Marksist değildir... Sadece sınıf mücadelesini değil, proletarya diktatörlüğünü de kabul eden kimse Marksisttir.**» (Lenin, **Bütün Eserleri**, Çince basımı, C. 25, s. 399.)

Lenin, Büyük Ekim Sosyalist Devrimi zaferinin kazanılmasında ve ilk sosyalist devletin kurulmasında Rusya proletaryasına önderlik etti. Lenin, proletarya diktatörlüğünü yönetme de kazandığı büyük devrimci pratik sayesinde kapitalizme geri dönüş tehlikesini ve sınıf mücadelesinin uzun süreli niteliğini kavradı: «**Kapitalizm'den Komünizm'e geçiş, bütün bir tarihi dönemi kapsar. Bu dönem sona erene kadar, kaçınılmaz olarak sömürücüler geriye dönüş umudunu beslerler ve bu umut geriye dönüş teşebbüsleri haline dönüşür.**» (Lenin, **Bütün Eserleri**, Çince basımı, C. 28, s. 235.) Lenin şunu belirtti:

«... (tek bir ülkede bile olsa) devrilmesiyle direnişi on kat artan burjuvazinin kudreti, sadece uluslararası sermayenin kuvvetinde, burjuvazinin uluslararası bağlarının gücünde ve dayanıklılığında değil, aynı zamanda alışkanlıkların, küçük üretimin gücünde de yatar. Çünkü, ne yazık ki küçük üretim dünyada bak' çok yaygındır ve küçük üretim, kapitalizmi ve burjuvaziyi devamlı olarak, her gün, her saat, kendiliğinden ve büyük çapta doğurur.» Leninin vardığı sonuç şuydu : «Bütün bu sebeplerden dolayı, proletarya diktatörlüğü zorunludur.» (Lenin, **Bütün Eserleri**, Çince basımı, C. 31, s. 6.)

Lenin, «Sovyet Hükümeti görevlileri arasından» «yeni burjuvazinin» doğduğunu da belirtti. (Lenin, **Bütün Eserleri**, Çince basımı, C. 29, s. 162.)

Lenin, kapitalizme geri dönüş tehlikesinin kapitalizm kuşatmasından da ileri geldiğine işaret etti: Emperyalist ülkeler «kendi deyişleri ile, silahlı müdahalede bulunmak, yani Sovyet İktidarını boğmak için hiç bir fırsatı kaçırmayacaklardır.» (Lenin, **Bütün Eserleri**, Çince hasımı, C. 31, s. 423.)

Sovyet revizyonist dönem kliği, Lenin'in bu parlak öğretilerine tamamen ihanet etmiştir. Kruşçev'ten, Brejnev ve şürekasına kadar hepsi,

uzun süredir Sovyetler Birliği Komünist Partisinde gizlenmiş, kapitalist yolu benimsemiş iktidar sahipleridir. iktidara gelir gelmez burjuvazinin «geri dönüş umudu»nu «geri dönüş teşebbüsleri» haline dönüştürdüler; Lenin ve Stalin'in Parti'sinin önderliğini gaspettiler ve «barışçı evrim» yoluyla dünyanın ilk proletarya diktatörlüğü devletini karanlık, faşist bir burjuva diktatörlüğü devleti haline getirdiler.

Başkan Mao, merkezi Sovyet revizyonist dönem kliği olan modern revizyonizme karşı lise dış bir mücadele yürüttü ve Marksizm-Leninizm'in proletarya devrimi ve proletarya diktatörlüğü teorilerini devraldı, savundu ve geliştirdi. Başkan Mao, proletarya diktatörlüğünün tarihi tecrübelerini olumlu ve olumsuz yönleriyle özetledi ve kapitalizme geri dönüşü önlemek için proletarya diktatörlüğü altında devrimin devam ettirilmesi teorisini ortaya koydu.

Başkan Mao, daha 1949 Mart'ında, Çin devriminin yeni - demokratik devrimden sosyalist devrime geçişinin arifesinde, Partinin Yedinci Merkez Komitesi İkinci Genel Toplan tısına sunduğu raporda şunu açıkça belirtti: Proletarya bütün ülkede iktidarı ele geçirdikten sonra, başlıca iç çelişme «işçi sınıfı ile burjuvazi arasındaki çelişme»dir.

Mücadelenin özü, hala devlet iktidarı meselesidir. Başkan Mao, bize özellikle şunu hatırlattı : «**Silahlı düşmanlarımız ortadan kaldırıldıktan sonra, silahsız düşmanlarımız olacaktır; bunlar bize karşı mutlaka bir ölüm kalım savaşı açacak ve biz bu düşmanları hafife alınmamalıyız. Eğer şimdi meseleyi bu şekilde koymaz ve anlamazsak, ileride en vahim hataları işleriz.**» Proletarya diktatörlüğünün kurulmasından sonra, proletarya ile burjuvazi arasındaki sınıf mücadelesinin uzun süreli ve karmaşık niteliğini gören Başkan Mao, bütün Partiye, emperyalizm, Komingtan ve burjuvaziye karşı siyasi, ideolojik, iktisadi, kültürel ve diplomatik alanlarda savaş görevini verdi.

Partimiz, Yedince Merkez Komitesi İkinci Genci Toplantısı kararına ve Parti'nin geçiş dönemi için Başkan Mao'nun ortaya koyduğu genel çizgiye uygun olarak zorlu savaşlar verdi. Tarım, el sanatları, kapitalist sanayi ve ticaret alanlarındaki üretim araçlarının mülkiyeti ü zerinde sosyalist dönüşüm 1956 yılına kadar esas olarak tamamlanmıştı. Bu, sosyalist devrimin ilerlemeye devam edip, etmemesi bakımından karar anıydı. Başkan Mao, uluslararası komünist harekette revizyonizmin şahlanışını ve ülkemizdeki sınıf mücadelesinde yeni eğilimleri gözününe alarak, **Halk içindeki Çelişme Doğru**

Olarak Ele Alınması adlı büyük eserinde, bütün Partinin dikkatini şu noktaya çekti : «**Çin'de mülkiyet sistemi bakımından sosyalist dönüşüm esas olarak tamamlanmış olduğu halde... devrik toprak ağalarının ve kompradorların kalıntıları hala var dır; burjuvazi hala vardır. Ve küçük burjuvazinin yeniden biçimlendirilmesi henüz başlamıştır.**» Liu Şao-çi'nin 1956'da ortaya koyduğu «Çin'de sosyalizmin mi, yoksa kapitalizm mi kazanacağı meselesi şimdiden çözülmüştür» şeklinde hatalı görüşe karşı Başkan Mao, özellikle şuna işaret etti: «**Sosyalizmin mi, yoksa kapitalizmin mi kazanacağı meselesi henüz gerçekte çözülmüş değildir.**» «**Proletarya ile burjuvazi arasındaki sınıf mücadele si, farklı siyasi kuvvetler arasındaki sınıf mücadelesi ve proletarya ile burjuvazi arasında ideoloji alanındaki sınıf mücadelesi, uzun ve dolambaçlı olacak ve hatta zaman zaman çok keskin bir hal alacaktır.**» Böylece, uluslararası komünist hareketin teori ve pratiğinde ilk de fa, üretim araçlarının mülkiyeti üzerinde sosyalist dönüşümün esas olarak tamamlanmasın dan sonra da sınıfların ve sınıf mücadelesinin var olduğu, proletaryanın devrimi devam ettirmesi gerektiği açık ve ayrıntılı olarak ortaya kondu.

Başkan Mao'nun yönetimindeki proletarya karargahı, büyük mücadeleyi Başkan Mao'nun gösterdiği yönde sürdürmek için geniş kitlelere önderlik etti. 1957'de burjuva sağcılara karşı mücadeleden, 1959'da Luşan Toplantısında Peng De-huay'ın parti düşmanı kliğini açığa çıkarma mücadelesine kadar; sosyalizmin inşanda Parti'nin genel çizgisi üzerinde ki büyük tartışmadan, sosyalist eğitim hareketindeki iki çizgi arasındaki mücadeleye kadar, bütün mücadelenin odak noktası, sosyalist yolu ya da kapitalist yolu izleme meselesi, proletarya diktatörlüğünü savunmaya da burjuva diktatörlüğünü geri getirme meselesiydi.

Başkan Mao'nun proleter devrimci çizgi sinin her zaferi, Parti'nin burjuvaziye karşı giriştiği her önemli mücadelenin zaferi, Liu Şao-çi'nin temsil ettiği sağ veya görünüşte «sol», özünde sağ revizyonist çizginin yıkılmasıyla kazanılmıştı.

Liu Şao-çi'nin, daha birinci Devrimci iç Savaş döneminde Parti'ye ihanet ettiği, düşmana teslim olduğu, bir gizli hain ve bozguncu haline geldiği, emperyalistlerin, modern revizyonistlerin ve Komingtan gericilerinin sayısız suç işlemiş bir uşağı olduğu, kapitalist yolu benimseyen iktidar sahiplerinin baş temsilcisi olduğu, şimdi soruşturmalarla kanıtlanmıştır. Liu Şao-çi savunduğu

siyasi çizgiyle Çin'de kapitalizmi geri getirmeye, Çin'i emperyalist ve revizyonistlerin sömürgesi haline getirmeye boşuna çabaladı. Karşı devrimci siyasi çizgisine hizmet eden bir örgütsel çizgi izledi. Yıllardan beri kaçakları ve dönepleri çevresinde topla yan Liu Şao-çi, dönemlerden, düşman ajanlarından ve kapitalist yolu tutanlardan meydana gelen bir çete kurdu. Bunlar, karşı devrimci siyasi çalışmalarını gizlediler, birbirleri ne arka çıktılar, kötülük yapan işbirliği ettiler, önemli Parti ve hükümet makamlarını gaspettiler ve birçok merkezi ve mahalli birimlerin yönetimini denetimleri altına aldılar; böylece Başkan Mao'nun başında bulunduğu proleter karargahına karşı bir yeraltı burjuva karargahı meydana getirdiler. Emperyalistlerle, modern revizyonistlerle ve Komintang gericileriyle işbirliği yaptılar ve ABD emperyalistlerinin, Sovyet revizyonistlerinin ve çeşitli ülkeler gericilerinin başaramadığı kadar yıkıcı bir rol oynadılar.

1939'da Başkan Mao'nun önderliğinde Japonya'ya karşı Direniş ve Milli Kurtuluş Savaşı coşkun bir şekilde geliştiği zaman, Liu Şao-çi **Kendi Kendini Yetiştirme** adlı fesat kitabını öne sürdü. Bu kitabın özü, proletarya diktatörlüğüne ihanetti. Bu kitap, Japon emperyalizmini altetme ve Komingtan gericileri ne karşı mücadeleye girişme meselelerine

ve devlet iktidarının silah zoruyla ele geçirilmesine ilişkin temel Marksist-Leninist ilkeye hiç değinmiyordu. Tam tersine, Komünist Parti üyelerini, büyük devrimci pratikten ayrılmaya ve Komünistlerin kendilerini emperyalistlerin ve Komingtan gericilerinin karşı devrimci diktatörlüğü önünde diz çöken gönüllü köleler olarak «yetiştirmeleri» demek olan idealist «kendi kendini yetiştirme» fikrini benimsemeye teşvik etti.

Japonya'ya karşı Direnme Savaşı'nın zafere ulaşmasından sonra, ABD emperyalistleri Çang Kay-şek'in karşı devrimci birliklerini kurtarılmış bölgelere karşı topyekün taarruza hazırlamak üzere silahlandırdıkları sırada, ABD ve Çang Kay-şek gericilerinin ihtiyaçlarına hizmet eden Liu Şao-çi, «Çin yeni barış ve demokrasi aşamasına girmiştir» iddiasıyla teslimiyetçi çizgiyi ortaya attı. Bu çizgi, Başkan Mao'nun «**bütün gücünüzle kitleleri seferber edin, halk kuvvetlerini geliştirin ve Partimizin önderliğinde saldırganları altedin ve yeni bir Çin kurun**» diyen genel çizgisini ve ABD ve Çang Kay-şek gericilerinin taarruzunu karşılamak üzere kabul edilen «**dişe diş mücadele et, her karış toprak için savaş**» politikasına karşı çıkmak için ileri sürülmüştü. Liu Şao-çi «Çin devriminin başlıca mücadele biçiminin silahlı mücadele olmaktan çıkıp,

silahsız kitleyi parlamenter mücadele haline geldiği»nden dem vurmıştır. Liu Şao-çi, halk silahlı kuvvetlerinin kökünü kazımak, Çin devrimini boğmak, Çin halkının kanı pahasına kazandığı zaferin meyvalarını Komingtan' a teslim etmek için boşuna uğraşarak, Parti'nin halk silahlı kuvvetleri üzerindeki önderliğini kaldırmaya, Halk Kurtuluş Ordusu'nun selefleri olan Sekizinci Hareket Ordusu ile Yeni Dördüncü Ordu'yu Çang kay-şek'in «milli ordusuyla» «birleştirmeye» ve Parti'nin yönetimindeki işçi ve köylü askerlerin bir çoğunu terhis ettirmeye çalıştı.

1949 Nisan'ında, Çin'in yeni-demokratik devriminin ülke çapında zaferi arefesinde Çin-Halk Kurtuluş Ordusu Yangze Nehri'ni geçmeye hazırlanırken, Liu Şao-çi Tiencin'e koşarak kendini kapitalistlerin kollarına attı. Henüz kapanmış olan Parti Yedinci Merkez Komitesi İkinci Genel Toplantısı'nın kararlaştırdığı, özel kapitalist sanayiden yararlanma, onu sınırlama ve değiştirme politikasına kudurmuşçasına karşı çıktı. «Bugünkü Çin'de kapitalizm hala gençlik çağındadır»; sınırsız «büyük genişlemeler» e ihtiyacı vardır ve «kapitalist sömürü bugün bir suç değil, bir başarıdır» diyerek ortalığı gürültüye boğdu. «Ne kadar fazla sömürürlerse başarıları o kadar artar» diyerek

kapitalist sınıfı utanmadan övdü ve üretici güçler konusundaki revizyonist teorinin reklamını hararetle yaptı. Bütün bunları, Çin'i kapitalist yola sürüklemeye gibi boş bir çabayla yaptı.

Kısacası, yeni-demokratik devrimin ve sosyalist devrimin birçok önemli tarihi dönüm noktasında Liu Şao-çi ve hempaları Başkan Mao'nun proleter devrimci çizgisine hayasızca karşı çıktılar, karşı devrimci komplolara ve yıkıcı faaliyetlere giriştiler. Ancak, karşı devrimci oldukları için, komplolarının açığa çıkması kaçınılmazdı. Kruşçev iktidara geldiği zaman, özellikle Sovyet revizyonistleri ABD emperyalistleri ile, Hindistan ve diğer ülkeler gericileriyle Çin'e karşı büyük çapta bir mücadele açmakta elbirliği ettikleri zaman, Liu Şao-çi ve hempaları büsbütün azgınlaştılar.

Liu Şao-çi ve hempalarının karşı devrimci komplolarının tehlikesini ilk gören Başkan Mao oldu. Merkez Komitesinin 1962 Ocakındaki çalışma toplantısında Başkan Mao, revizyonizme karşı uyanık olma zorunluğuna işaret etti. Merkez Komitesinin 1962 Ağustos'unda Beydehı'da yapılan çalışma toplantısında ve aynı yılın Eylül'ünde toplanan Partinin Sekizinci Merkez Komitesi Onuncu Genel Toplantısında Başkan Mao, Partimizin, bütün sosyalizm tarihi dönemi için temel çizgisini daha da

kapsamlı bir şekilde ortaya koydu. Başkan Mao şöyle dedi: «**Sosyalist toplum oldukça uzun bir tarihi dönemi kapsar. Sosyalizm tarihi döneminde hala sınıflar, sınıflar arasında çelişmeler ve sınıf mücadelesi vardır; sosyalist yolla kapitalist yol arasındaki mücadele vardır; kapitalizmin geri getirilmesi tehlikesi vardır. Bu mücadelenin, uzun süreli ve karmaşık niteliğini kavramalıyız. Uyanıklığımızı artırmalıyız. Sosyalist eğitimi yürütmeliyiz. Sınıflar arasındaki çelişmeleri ve sınıf mücadelesini doğru olarak kavramalı ve doğru olarak ele almalı, düşmanla bizim aramızdaki çelişmeleri, halk içindeki çelişmelerden ayırmalı, bunları doğru olarak ele almalıyız. Aksi takdirde, bizim gibi sosyalist bir ülke zıddına dönüşür ve yozlaşır; kapitalizme geri dönüş başlar. Bu meseleyi sağlam bir şekilde kavramak ve Marksist-Leninist bir çizgiye sahip olmak için, bundan böyle bu gerçeği kendimize her yıl, her ay ve her gün hatırlatmalıyız.**» Başkan Mao'nun geliştirdiği bu Marksist-Leninist çizgi, Partimizin can damarıdır.

Bundan sonra, 1963 Mayıs'ında Başkan Mao'nun yönetiminde Parti sosyalist eğitim hareketindeki çizgi, ilke ve politikasını tespit eden şimdiki **Çin Komünist Partisi Merkez Komitesinin**

Köy Çalışmalarında Bugün Karşılaşılan Bazı Meseleler üzerine Karar Taslağı (yani, **10 Maddelik Karar**) hazırlandı. Başkan Mao, bütün Parti'yi bir kere daha şöyle uyardı: Sınıflar ve sınıf mücadelesi unutulursa, proletarya diktatörlüğü unutulursa, «çok sürmez, belki birkaç yıl, en fazla birkaç on yıl içinde ülke çapında karşı devrimci geri dönüş kaçınılmaz olarak ortaya çıkar, hiç şüphesiz Marksist - Leninist parti revizyonist bir parti, faşist bir parti haline gelir ve bütün Çin'in rengi değişir. Yoldaşlar lütfen düşünün. Bu ne kadar tehlikeli bir durum olur!» Böylece Başkan Mao bütün Parti'ye ve bütün ülke halkına kapitalizme geri dönüş tehlikesini daha da açık bir biçimde gösterdi.

Bütün bu uyarılar ve mücadeleler, Liu Şao-çi ve hempalarının gerici sınıf niteliğini zerrece değiştirmede, değiştiremedi. 1964'de büyük Sosyalist Eğitim Hareketi sırasında Liu Sao-çi ortaya atılarak kitlelere baskı yaptı; kapitalist yolu benimseyen iktidar sahiplerine arka çıktı. Başkan Mao'nun haşlattı toplum şartlarının araştırılmasına ve incelenme ilişkin Marksist bilimsel yöntemle «eskimiş» damgasını vurarak, açıkça saldırdı. Kendi çizgisini uygulamayı reddeden herkesin «yönetici olma ehliyetinden yoksun olduğu» yolunda

hezeyanlarda bulundu . Liu Şao-çi ve hempaları, kapitalizmi hızla geri getirme çabasına girdiler. 1964 yılının sonunda Başkan Mao, Merkez Komitesinin çalışma toplantısını topladı ve onun yönetiminde **Köylük Bölgelerdeki Sosyalist Eğitim Hareketinde Bugün ortaya Çıkan Bazı Meseleler (yani, 23 Maddelik Belge)** adlı belge hazırlandı. Başkan Mao, Liu Şao-çi'nin görünüşte «sol», özünde Sağ gerici burjuva çizgisini şiddetle takbih etti; Liu Şao-çi'nin «Parti içindeki ve dışındaki çelişmelerin İç içe geçmesi» ve «dört temiz ile dört kirli arasındaki çelişme» gibi saçmalıklarını reddetti. Ve Başkan Mao, ilk defa özellikle şunu belirtti: «**Bugünkü hareketin ana hedefi, parti içinde kapitalist yolu benimseyen iktidar sahipleridir.**» Başkan Mao'nun, proletarya diktatörlüğünün ülke içindeki ve dışındaki tarihi tecrübelerini özetledikten sonra vardığı bu yeni sonuç, Sosyalist Eğitim Hareketinin rotasını doğrulttu ve yaklaşan Büyük Proleter Kültür Devriminin yönünü açıkça gösterdi.

Bu dönemin tarihini tekrar gözden geçirirsek, yüzmilyonlarca devrimcinin katıldığı bu günkü Büyük Proleter Kültür Devriminin asla bir raslantı sonucu ortaya çıkmadığını görürüz. Bu devrim, sosyalist toplumda iki sınıf, iki yol ve iki çizgi arasındaki uzun ve zorlu mücadelenin kaçınılmaz

sonucudur. Büyük Proleter Kültür Devrimi, «**proletarya tarafından burjuvaziye ve bütün diğer sömürücü sınıflara karşı yürütülen büyük bir siyasal devrimdir; Çin Komünist Partisinin ve onun önderliğinde ki devrimci halk kitlelerinin Komingtan gencilerine karşı verdiği uzun süreli mücadelenin, proletarya ile burjuvazi arasındaki sınıf mücadelesinin bir devamıdır.**» Sosyalist yolu izlemek konusunda büyük önder Başkan Mao'nun peşinden gitmeye kararlı olan kahraman Çin proletaryası yoksul ve aşağı orta köylüler, Halk Kurtuluş Ordusu, devrimci kadrolar ve devrimci aydınlar, Liu Şao-çi ve hempalarının kapitalizmi geri getirme faaliyetlerine artık tahammül edemez oldular ve büyük bir sınıf savaşı kaçınılmaz hale geldi.

Başkan Mao, 1967 Şubat'ında yaptığı konuşmada şuna işaret etti: «**Geçmişte köylük bölgelerde, fabrikalarda, kültür alanında mücadeleler verdik; Sosyalist Eğitim Hareketini yürüttük. Ama karanlık yanlarımızı açıkça, dört başı mamur bir şekilde ve tabandan açığa çıkarmaları için geniş kitleleri harekete geçirmenin yolunu, yöntemini bulamayışımız yüzünden bütün bu çabalar meseleyi çözmeye yetmedi.**» Şimdi bunun yolunu bulduk: bu Büyük Proleter Kültür Devrimidir. Ancak yüzmilyonluk

kitleleri, fikirlerini serbestçe açıklamak, duvar gazeteleri yazmak ve büyük tartışmalara girmek için harekete geçirerek Parti'ye sızmış olan dönemler, düşman ajanları ve kapitalist yolu benimseyen iktidar sahipleri açığa çıkarılabilir ve bunların kapitalizmi geri getirme tertipleri yerle bir edilebilir. Geniş kitlelerin Liu Şao-çi'nin durumunun incelenmesine katılmasıyla ki, onun gerçek yüzü, eski kuşak karşı devrimci, dönem, gizli hain ve bozguncu yüzü gün ışığına çıkarıldı. Parti Sekizinci Merkez Komitesinin Genişletilmiş Onikinci Genel Toplantısı, Liu Şao-çi'yi Parti içi ve dışı bütün görevlerinden uzaklaştırmaya ve onu bir daha geri alınmamak üzere Parti'den atmaya karar verdi. Bu, yüz milyonların büyük bir zaferiydi. Büyük öğretmenimiz Başkan Mao, proletarya diktatörlüğü altında devrimi devam ettirme teorisi temeli üzerinde Büyük Proleter Kültür Devrimini bizzat başlattı ve yönetti. Büyük Proleter Kültür Devrimi, gerçekten «**tamamen zorunlu ve tam vaktindedir**» ve Marksist - Leninist teori ve pratiğe yeni ve büyük bir katkıdır.

II. BÜYÜK PROLETER KÜLTÜR DEVRİMİNİN SEYRİ ÜZERİNE

Büyük Proleter Kültür Devrimi, büyük ön derimiz Başkan Mao'nun proletarya diktatörlüğü

şartlarında bizzat başlatıp yönettiği büyük bir siyasi devrim, üstyapı alanında büyük bir devrimdir. Amacımız, revizyonizmi yerle bir etmek, iktidarın burjuvazi tarafından gaspedilmiş kısmını tekrar ele geçirmek, bütün kültür alanları da dahil olmak üzere üstyapıda herşeyi kapsayacak şekilde proletarya diktatörlüğünü uygulamak, ülkemizin devamlı olarak sosyalizm yolunda dev adımlarla ilerlemesini sağlamak için sosyalizmin iktisadi temelini güçlendirmek ve sağlamlaştırmaktır.

Daha 1962 yılında, Parti'nin Sekizinci Merkez Komitesi Onuncu Genel Toplantısında Başkan Mao şuna işaret etti: **«Bir siyasi iktidarı devirmek için herşeyden önce bir kamuoyu yaratmak ve ideolojik alanda çalışmak gerekir. Bu, karşı - devrimci sınıf için olduğu kadar, devrimci sınıf için de geçerlidir.»** Başkan Mao'nun bu sözleri, Liu Şao-çi karşı devrimci revizyonist kliğini can evinden vurdu. Onların ideoloji alanına ve üstyapıya böylesine gayretle sarılmaları, denetledikleri çeşitli bölümlerde proletarya üzerinde karşı-devrimci diktatörlü şiddetle uygulamaları ve azgınca zehir saçmaları, tek bir amaca, proletarya diktatörlüğünü yıkmak için kamuoyunu hazırlama amacına yöneliyordu. Onları siyasi bakımdan yıkmak için biz de aynı şekilde ilk olarak devrimci bir kamuoyu

yaratarak onların karşı devrimci kamuoyunu yenmeliyiz.

Başkan Mao, ideolojik mücadeleye daima büyük önem vermiştir. Başkan Mao, ülkemizin kurtuluşundan sonra, «U Şün'ün Hayatı» adlı filmin, Hu Rıng karşı-devrimci kliğinin ve **«Kızıl Odadaki Rüya** Romanı Üzerine İncelemeler»in vb. eleştirilmesini başlattı. Şimdi de, Liu Şao-çi ve hempalarının işgal ettikleri burjuva mevzilere karşı taarruzda bütün Parti'ye önderlik eden, gene Başkan Mao oldu. Başkan Mao, **Doğru Fikirler Nereden Gelir** adlı ünlü makalesini ve diğer belgeleri yazarak, Lin Şao-çi'nin burjuva idealizmini ve metafiziğini eleştirdi. Liu Şao-çi'nin denetimi altındaki edebiyat ve sanat kurumlarını eleştirerek, bunların **«bugüne kadar hala ölülerin hakimiyetinin altında»** olduğunu açıkladı ve şunları söyledi: Kültür Bakanlığı **«değişmemekte diretirse İmparatorlar, Krallar, Generaller ve Bakanlar Bakanlığı, Becerikliler ve Dilberler Bakanlığı, ya da Yabancı Mumyalar Bakanlığı olarak yeniden adlandırılması gerekir»**; Sağlık Bakanlığı da **«Şehirli Ağaların Sağlık Bakanlığı»** olarak yeniden adlandırılmalıdır. Başkan Mao'nun çağrısı üzerine proletarya, ilk olarak toprak ağalarının ve burjuvazinin kutsal ve dokunulmaz saydıkları Pekin

Operası, bale ve senfonik müzik alanlarında devrimi başlattı. Bu, göğüs göğüse bir çarpışmaydı. Liu Şao-çi ve hempalarının akla gelecek her türlü direnişine ve baltalamalarına rağmen, proletarya zorlu mücaddelerden sonra önemli başarılar elde etti. Bazı parlak devrimci tiyatro eserleri ortaya çıktı ve nihayet sahnede işçi, köylü ve askerlerin kahraman simaları öne çıktı. Bundan sonra Başkan Mao, «Hay Jui'nin Azlı» ve diğer zehirli eserlere karşı eleştiriyi başlatarak saldırıyı revizyonist kliğin yuvasına, Liu Şao-çi'nin denetimi altındaki iğne batmaz, su sızmaz «bağımsız krallığa», yani eski Pekin Parti Komitesine yöneltti.

Bizzat Başkan Mao'nun reberliğinde hazırlanan 16 Mayıs 1966 tarihli Genelge, Büyük Proleter Kültür Devriminin teorisini, çizgisini, ilkelerini ve politikasını tesbit etti ve bütün hareketin büyük programını meydana getirdi. Genelge, Liu Şao-çi'nin burjuva karargahı tarafından bu büyük devrimi bastırmak amacıyla ortaya konan «Şubat Taslağı»nı baştan aşağı eleştirdi. Bütün Parti ve bütün ülke halkını mücadelenin namlusunu Parti'ye sızmış olan burjuva temsilcilerine doğru çevirmeye ve «hala yanıbaşımızda yuvalanmış bulunan Kruşçev gibilerin» maskesinin indirilmesine özel bir dikkat göstermeye çağırdı. Bu, büyük bir siyasi devrimi

başlatmak için bütün ülke halkını seferber eden büyük bir çağrıydı. Genelgenin kararıyla Merkez Komitesine Bağlı Kültür Devrimi Grubu, Başkan Mao'nun proleter devrimci çizgisini azimle uyguladı.

Başkan Mao'nun proleter devrimci çizgisinin rehberliğinde geniş devrimci kitleler savaşa atıldı. Pekin Üniversitesinde, Merkez Komitesi'nin çağrısına uyularak bir duvar gazetesi hazırlandı. Kısa bir süre içinde, gerici burjuva fikirleri eleştiren duvar gazeteleri ülkenin dört bir yanını kapladı. Bundan sonra Kızıl Muhafızlar ortaya çıktı. Geniş kitleler halinde ileriye atıldılar; devrimci gençler cesaretle ve korkmadan devrim yolunu açtılar. Paniğe kapılan Liu Şao-çi kliği telaşa burjuva genci çizgiyi öne sürdü ve öğrenci gençliğin devrimci hareketini gaddarca bastırdı. Ne var ki bu, ölüm döşegindeki son mücadelelerinde onlara fazla zaman kazandırmadı. Başkan Mao, Parti Sekizinci Merkez Komitesi Onbirinci Genel Toplantısını topladı ve bu toplantıya başkanlık etti, Genel Toplantı, **Çin Komünist Partisi Merkez Komiteenin Büyük Proleter Kültür Devrimine İlişkin Kararı** (yani, **16 Nokta**) başlıklı program niteliğindeki belgeyi kabul etti. Başkan Mao, Karargahı Bombalayın diyen afişi asarak, Liu Şao-çi'nin burjuva karargahının kapısını yıktı. Başkan Mao, Kızıl Muhafızlara gönderdiği

mektubunda şöyle dedi: Sizin devrimci eylemleriniz, «İşçileri, köylüleri, devrimci aydınları ve devrimci toplulukları ve grupları sömüren ve ezen toprak ağaları sınıfına, burjuvaziye, emperyalistlere, revizyonistlere ve onların uşaklarına karşı öfkenizin ve onları reddedişinizin ifadesidir. Bu eylemler, gericilere karşı isyan etmenin haklı olduğunu gösterir. Sizi hararetle destekliyorum» Daha sonra Başkan Mao, 8 ayrı günde ülkenin her yanından gelen on üç milyon Kıızıl Muhafızı ve diğer devrimci kitleleri başkentteki Tienanmen meydanında kabul etti. Bu, bütün ülke halkının devrimci mücadele azmini yükseltti. İşçilerin, köylülerin ve devrimci memurların devrimci hareketleri hızla gelişti. Sayıları devamlı olarak artan duvar gazeteleri bir orman yangını gibi yayıldı ve top gibi gürledi; «Gericilere karşı isyan haklıdır» şiarı bütün ülkeyi çınlattı. Ve yüzlerce milyonluk kitlelerin Liu Şao-çi'nin burjuva karargahını bombalama savaşı coşkun bir şekilde gelişti.

Genci sınıflar tarih sahnesinden asla kendi gönül rızalarıyla inmezler. Devrim, iktidarın burjuvazi tarafından gaspedilen kısmına dokunduğu an, sınıf mücadelesi daha da keskinleşti. Liu Şao-çi'nin düşüşünden sonra, Liu Şao-çi revizyonist kliği ve ajanları çeşitli yerlerde defalarca taktik değiştirerek,

kendi bir avuçluk topluluklarını korumak ve çoğunluğa darbe vurmaya amacıyla boşuna «her şeyden şüphe etmek» ve «herşeyi devirmek» gibi, görünüşte «sol», özünde sağ şiarlar ortaya atıldılar. Üstelik, devrimci kitleler arasında bölünmeler yarattılar ve kendilerini korumak amacıyla kitlelerin bir kesimini denetimleri altına aldılar ve aldattılar. Tertipleri proleter devrimciler tarafından suya düşürülünce, kudurmuşçasına başka bir karşı saldırıya geçtiler. Bu, 1966 kışından 1967 ilkbaharına kadar devam eden karşı akımdır.

Bu karşı akım, doğrudan doğruya Başkan Mao'nun başında bulunduğu proletarya karargahını hedef aldı. Genel programı özetle şuydu: Parti Sekizinci Merkez Komitesi Onbirinci Genel Toplantısının aldığı kararları ilga ederek, Liu Şao-çi başkanlığındaki devrik burjuva karargahı için verilen hükmü iptal etmek; geniş kitleler tarafından çürütülerek itibardan düşürülen gerici burjuva çizgi hakkında verilen hükmü iptal etmek ve devrimci kitle hareketinden intikam almak ve bu hareketi bastırmak. Ancak, bu karşı akım Başkan Mao tarafından ağır bir şekilde eleştirildi ve geniş devrimci kitlelerin direnişiyle karşılaştı; esas akım olan devrimci kitle hareketinin coşkun ilerleyişini engelliyemedi.

Devrim hareketinde ortaya çıkan zikzaklar, geniş kitlelere siyasi iktidarın önemini daha iyi kavramalarını sağladı. Liu Şao-çi ve hempalarının kötü işler çevirebilmelerinin başlıca sebebi, birçok birimlerde ve birçok yerlerde iktidarı proletaryadan gaspetmiş olmalarıydı. Devrimci kitlelerin bastırılmasının başlıca sebebi de, o yerlerde iktidarın proletaryanın elinde olmamasıydı. Bazı birimlerde sosyalist mülkiyet sistemi sadece şeklen vardı; gerçekte önderlik bir avuç dönem, düşman ajanı ve kapitalist yolu benimsemiş iktidar sahibi tarafından gaspedilmişti, ya da eski kapitalistlerin elinde kalmıştı. Özellikle, kapitalist yolu benimsemiş iktidar sahipleri «üretime sarılma» bahanesiyle devrimi bastırma tertiplerinin de başarısızlığa uğrayıp, karşı-devrimci ekonomizm kara kasırgasını kopardıkları zaman, geniş kitleler ancak kaybedilen iktidarı geri aldıkları takdirde kapitalist yolu benimseyen iktidar sahiplerini tam olarak altedebileceklerini daha iyi anladılar. Devrimci bir geleneğe sahip olan Şanghay işçi sınıfı, Başkan Mao ve başında Başkan Mao'nun bulunduğu proletarya karargahının önderliği ve desteğiyle, yiğitçe ve ayağa kalktı ve geniş devrimci kitlelerle ve devrimci kadrolarla birleşerek, 1967 Ocağında eski Parti İl Komitesi ve İl halk Konseyi'ndeki kapitalist yolu

benimseyen iktidar sahiplerinden iktidarı aşağıdan yukarıya ele geçirdi.

Başkan Mao, Şanghay'daki Ocak devrim fırtınasının tecrübelerini tam vaktinde değerlendirdi ve bütün ülkeye şu çağrıda bulundu «**Proleter devrimciler, birleşin ve Parti içinde kapitalist yolu benimseyen bir avuç iktidar sahibinden iktidarı geri alın.**» Bundan sonra, Başkan Mao şu emri verdi: «**Halk Kurtuluş Ordusu Sol'un geniş kitlelerini desteklemelidir.**» Başkan Mao, daha sonra Heylungciang eyaleti ve diğer bazı eyalet ve illerin tecrübelerini değerlendirdi; devrimci kadroların Halk Kurtuluş Ordusunun ve devrimci kitlelerin temsilcilerini içine alan ve üçlü devrimci bileşimi meydana getiren devrimci komitelerin kurulması hakkındaki ilkeleri ve politikaları tesbit etti ve böylelikle, bütün ülkede iktidarı ele geçirme mücadelesini ilerletti.

Proletarya ve burjuvazi arasındaki, iktidarı ele geçirme ve iktidarı geri alma mücadelesi, bir ölüm kalım mücadelesiydi. 1967'de Şanghay'daki Ocak devrim fırtınasından 1968 Eylül'ünde Tibet Sinciyang devrim komitelerinin kuruluşuna kadar geçen yirmibir ay süresince, iki sınıf ve iki çizgi arasında tekrar tekrar siyasi güç denemeleri yer aldı; proleter ve proleter olmayan fikirler arasında zorlu

bir mücadele cereyan etti ve son derece karmaşık bir durum ortaya çıktı. Başkan Mao'nun dediği gibi: «Geçmişte kuzeyden güneye kadar savaştık; o savaşları yürütmek kolaydı. Çünkü düşman belliydi. Bugünkü Büyük Proleter Kültür Devrimi, o savaşlardan çok daha zordur.» «Mesele şudur: ideolojik hatalar işleyenler, bizimle çelişmesi düşmanla bizim aramızdaki çelişme niteliğinde olanlarla birbirine karışmıştır ve bu ikisini ayırd etmek bir süre için zordur. Ama Başkan Mao'nun akıllı önderliğinde bu zorluğu sonunda altettik. 1967 yazında, Başkan Mao Yangze nehrinin kuzeyinde ve güneyinde bir denetleme gezisine çıktı. Düşmanla bizim aramızdaki çelişmeleri halk arasındaki çelişmelerden tedricen ayırdetmede; büyük devrimci birlikle, devrimci üçlü bileşimi ilerletmede yol gösteren ve küçük burjuva fikirlere sahip kimseleri proletarya devrimi yoluna yönelten çok önemli emirler yayınladı. Bunun sonucunda düşman bozguna uğradı; geniş kitleler ise, mücadele içinde çelikleştiler.

Kitleler içinde saklanmış olan bir avuç döneç, düşman ajanları, ıslah olmamış toprak ağaları, zengin köylüler, karşı devrimciler, kötü unsurlar, sağcılar, faal karşı-devrimciler, burjuva mevki düşkünleri ve iki yüzlüler elverişli bir ortam bulmadan kendilerini

belli etmediler. 1967 yazı ve 1968 ilkbaharında, bunlar yine doğru kararları iptal ettirmek amacıyla hem sağdan, hem de aşırı «Sol» dan gerici bir kara kasırga kopardılar. Başkan Mao'nun başında bulunduğu proletarya karargahını halk Kurtuluş Ordusunu ve yeni doğmuş olan devrimci komiteleri hedef aldılar. Bu arada, kitleleri birbirleriyle mücadeleye kışkırttılar ve iktidarı proletaryadan geri almaya yönelen boş bir çaba içinde, gizli karşı devrimci klikler örgütlediler. Ama tıpkı elebaşları Liu Şao-çi gibi, bu bir avuç kötü unsur da sonunda açığa çıkarıldı. Bu, Büyük Proleter Kültür Devrimi için önemli bir zaferdi.

III. MÜCADELE -ELEŞTİRİ - DÖNÜŞÜM GÖREVLERİNİN BİLİNÇLİ OLARAK YERİNE GETİRİLMESİ ÜZERİNE

Bütün diğer devrimlerde olduğu gibi bugünkü üstyapı alanındaki büyük devrimde de, temel mesele, siyasi iktidar meselesi, hangi sınıfın önderliğe sahip olduğu meselesidir. Tayvan Eyaleti hariç, ülkenin her yanında, bütün eyaletlerde, şehirlerde ve özerk bölgelerde devrimci komitelerin kuruluşu, bu devrimin büyük ve kesin zaferinin kanıtıdır. Ancak, devrim henüz. sona ermemiştir. Proletarya ilerlemeye, «Mücadele - eleştiri - dönüşüm görevlerini bilinçli olarak yerine getirmeye» ve

üstyapı alanında sosyalist devrimi sonuna kadar götürmeye devam etmelidir.

Başkan Mao diyor ki; «**Bir fabrikada mücadele - eleştiri - dönüşüm genellikle şu aşamalardan geçer: Bir üçlü devrimci komite kurmak; kitle eleştirisini uygulamak; sınıf saflarını arındırmak; Parti örgütünü sağlamlaştırmak; idari yapıyı basitleştirmek; akla uygun olmayan kuralları değiştirmek ve daire personelinin atelyelere göndermek.**» Başkan Mao'nun emrine uymalı ve her fabrikada, her okulda, her komünde ve her birimde bu görevleri köklü, titiz, gerçekçi ve doğru bir şekilde yerine getirmeliyiz.

Binbir görevle karşı karşıya olan bir devrimci komite, temel görevi kavramalıdır. Mao Zedung Düşüncesi'nin canlı bir şekilde incelenip, uygulanmasını, bütün çalışmaların üstünde tutmalı, ve Mao Zedung Düşüncesi'ni her şeye hakim kılmalıdır. Yıllardır Mao Zedung Düşüncesi bütün Partiye ve bütün ülke halkına devrim yolunu göstermektedir. Ancak, Liu Şao-çi ve onun karşı-devrimci revizyonist çetesi Başkan Mao'nun emirlerine engel oldukları için, geniş devrimci kitleler Başkan Mao'nun sesini doğrudan doğruya duyamıyorlardı. Bugünkü büyük devrimin fırtınası, büyük küçük bütün «cehennem hükümdarı sarayları»

nı yerle bir etti ve Mao Zedung Düşüncesi'nin geniş devrimci kitlelere doğrudan doğruya ulaşmasını sağladı. Bu, büyük bir zaferdir. Mao Zedung Düşüncesi'nin 700 milyon nüfuslu büyük bir ülkede böyle geniş bir şekilde yayılması, büyük Proleter Kültür Devrimi'nin en önemli başarısıdır. Bu devrimde, yüz milyonlarca insanın **Başkan Mao'dan Seçmeler**'i her zaman beraberinde taşıyor, öğreniyor ve bilinçli olarak uyguluyor. Başkan Mao'nun yeni bir emri yayınlanır yayınlanmaz, derhal onu yayıyor ve harekete geçiyor. Bu, çok değerli pratik, korunmalı ve ısrarla sürdürülmelidir. Mao Zedung Düşüncesi'ni canlı bir şekilde inceleme ve uygulama kitle hareketini derinlemesine sürdürmeli, Mao Zedung Düşüncesi'ni öğreten çeşitli kursları düzenli olarak yürütmeli ve Başkan Mao'nun 1966 **7 Mayıs Yönergesi** ışığında bütün ülkeyi Mao Zedung Düşüncesi'ni inceleyen büyük bir okul haline getirmeliyiz.

Bütün devrimci yoldaşlar, sınıf mücadelesinin ideoloji ve siyaset alanlarında asla sona ermeyeceğini kavramalıdır. Proletarya ile burjuvazi arasındaki mücadele, asla iktidarı ele geçirmemizle son bulmaz. Devrimci kitle eleştirisi bayrağını yüksekte dalgalandırmaya ve Mao Zedung Düşüncesi'ni uygulayarak burjuvaziyi, revizyonizmi, Başkan

Mao'nun proleter devrimci çizgisine aykırı olan her çeşit sağ veya aşırı «sol» yanlış fikirleri, burjuva bireyciliğini ve «birçok merkez» yani «merkezsizlik» teorisini eleştirmeye devam etmeliyiz. Davamızın Başkan Mao'nun gösterdiği yönde ilerlemesini sağlamak için, döneç, gizli hain ve bozguncu Liu Şao-çi'nin, yabancılara köle olma komprador felsefesi ve başkalarının ardından kaplumbağa hızıyla gitme doktrini gibi saçmalıklarını derinliğine eleştirmeye ve tamamen itibardan düşürmeye devam etmeli; Başkan Mao'nun «**bağımsızlığı koruma, insiyatifi kendi elimizde tutma ve kendi çabalarımıza güvenme**» fikrini kadrolar ve halk kitleleri arasın da sağlam bir şekilde yerleştirmeliyiz.

Başkan Mao şunu belirtiyor: «**Devrimci komite, birleşik yönetim uygulamalı, ikili idare yapısını tasfiye etmeli 'daha iyi birlikler ve daha basit idare' politikasını izlemeli, kitlelerle sıkı bağları olan, devrimcileştirilmiş öncü bir grup olarak örgütlenmelidir.**» Bu, üstyapının sosyalist ekonomi temeline daha iyi hizmet etmesini sağlayan temel bir ilkedir. Kitlelerden kopuk, ikili bir idare yapısı, kitlelerin devrimci insiyatifini bastıran ve zincire vuran skolastik düşünce, gösterişe ve formaliteye düşkün toprak ağası ve burjuva tarzı: Bütün bunlar, sosyalist ekonomi temeli bakımından yıkıcı,

kapitalizme yararlı, sosyalizme zararlıdır. Her kademedeki devlet iktidar organları ve diğer örgütler Başkan Mao'nun talimatına uyarak, kitlelerle, öncelikle temel kitlelerle, yani işçi sınıfıyla, yoksul köylülerle ve aşağı orta köylülerle sıkı bağlar kurmalıdır. Eski yeni bütün kadrolar, sürekli olarak üstlerindeki bürokrasi tozunu silkip atmalı, «bürokrat ve ağa gibi davranmak» kötü alışkanlığına kapılmamalıdır. Devrimi yürütmede israftan kaçınılmalı, bütün sosyalist girişimlerde çalışkan ve tutumlu olmalı, israf ve ziyana karşı çıkmalı, burjuvanın şekere bulanmış kurşunlarla yaptığı saldırılara karşı uyanık olmalıdırlar. Kadroların kolektif üretim çalışmalarına katılmaları sisteminde ısrar etmelidirler. Kitlelerin refahı ile yakından ilgilenmelidirler. Başkan Mao'nun öğretilerine uygun araştırma ve inceleme yapmalı, bir veya birkaç «serçeyi teşrih» etmeli ve devamlı olarak tecrübelerden dersler çıkarmalıdırlar. Düzenli olarak eleştiri ve özeleştiri yapmalı, Başkan Mao'nun devrimin halefleri için ortaya koyduğu beş şarta uygun olarak «**kendi benlikleriyle savaşmalı, revizyonizmi eleştirmeli**» ve dünya görüşlerini bilinçli olarak yeniden biçimlendirmelidirler.

Halk Kurtuluş Ordusu, proletarya diktatörlüğünün temel direğidir. Başkan Mao şunu

defalarca belirtmiştir: Marksist görüş açısından ordu devletin ana unsurudur. Başkan Mao'nun bizzat kurup yönettiği Çin Halk Kurtuluş Ordusu, işçilerin ve köylülerin ordusu, proletaryanın ordusudur. Çin Halkının sırtındaki üç büyük dağı, emperyalizmi, feodalizmi ve bürokrat-kapitalizmi devirme mücadelesinde; anayurdu savunmak, ABD saldırısına karşı koymak, Kore'ye yardım etmek ve emperyalizm, revizyonizm ve gericilerin saldırılarını ezmek için yürütülen mücadelelerde büyük, tarihi kahramanlıklar göstermiştir. Büyük Proleter Kültür Devriminde çok sayıda komutan ve savaşçı, «üç destekleme ve iki askerlik» (endüstriyi, tarımı ve solun geniş kitlelerini destekleme ve askeri denetim, ve siyasi ve askeri eğitim) çalışmalarına katıldılar. Ordu temsilcileri devrimci üçlü bileşime katıldılar, sınıf mücadelesi içinde çelikleştiler, kitlelerle bağlarını güçlendirdiler, ordunun ideolojik yönden devrimcileştirilmesini ilerlettiler ve halka yeni hizmetlerde bulundular. Bu, savaşa karşı en iyi hazırlıktır. «**Hükümeti destekle ve halkı sev**», «**orduyu destekle ve halkı sev**» şeklindeki şanlı geleneğimizi sürdürmeli, ordu ve halk arasındaki birliği güçlendirmeli, milis kuvvetlerinin ve millî savunmanın inşasını güçlendirmeli ve her alanda daha iyi çalışmalıyız. Son üç yılda halk orduyu desteklediği ve ordu halkı koruduğu içindir ki,

kapitalist yolu benimsemiş, ölünceye kadar tövbe etmez iktidar sahipleri, dökler, düşman ajanları ve karşı devrimciler, bizim bu büyük halk ordumuzu yıkma çabalarında başarı gösteremediler.

Üstyapı alanında kültür, sanat, eğitim, basın, vb. çok önemli bir yer işgal eder. Yedinci Merkez Komitesinin İkinci Genel Toplantısında «**bütün kalbimizle işçi sınıfına güvenmeliyiz.**» çizgisi kararlaştırıldı. Ve şimdi, proleter devriminin temel gücü olan işçi sınıfı ve onun sağlam müttefiki yoksul köylülerle aşağı orta köylüler, Başkan Mao'nun «**işçi sınıfı her şeye önderlik etmelidir.**» çağrısına uyarak, üst yapıda mücadele - eleştiri - dönüşüm siyasi aşamasına yükseldiler. 27 Temmuz 1968'den itibaren işçi sınıfı büyük kabileler halinde kapitalist yolu benimseyen iktidar sahiplerinin uzun süredir hakim olduğu yerlere ve aydınların sayıca çoğunlukta olduğu yerlere akın etti. Bu, büyük bir devrimci eylemdi. Büyük Proleter Kültür Devrimini sonuna kadar götürmede esas mesele, proletaryanın kültür ve eğitim alanlarında kök salıp, salamayacağı, Mao Zedung Düşüncesini uygulayarak bu alanları değiştirip değiştiremeyeceğidir. Başkan Mao bu alandaki çalışmalarımıza büyük önem vermiş, tipik olayları bizzat ele alarak bize parlak bir örnek vermiştir. Bazı yoldaşların ideoloji, kültür ve eğitim

cephesini küçümsemeleri gibi yanlış bir eğilimin üstesinden gelmeliyiz; Başkan Mao'yu yakından izleyerek sürekli olarak zorlu ve dikkatli bir çalışma yapmalıyız. «**İşçi sınıfı daima mücadele içinde siyasi bilincini yükseltmeli**» üstyapıda mücadele - eleştiri - dönüşüm'ü yönetmede edindiği tecrübeleri değerlendirmeli ve bu cephedeki savaşı kazanmalıdır.

IV. BÜYÜK PROLETER KÜLTÜR DEVRİMİNİN POLİTİKALARI ÜZERİNE

Üstyapı alanında devrimi devam ettirmek için Başkan Mao'nun bütün proleter politikalarını bilinçli olarak uygulamak şarttır.

Büyük Proleter Kültür Devriminin politikaları 16 Mayıs 1966 **Genelge**'sinde, ve Ağustos 1966 tarihli **16 Nokta**'da açıkça ortaya kondu. «**Büyük Proleter Kültür Devriminin mücadele - eleştiri - dönüşüm aşamasında politikaya büyük önem verilmelidir**» talimatı da dahil olmak üzere Başkan Mao'nun son bir dizi talimatı çeşitli politikaları daha da somutlaştırdı.

Günümüzün başlıca meselesi, bu politikaların tam olarak uygulanmasıdır.

Aydınlara, kadrolara, «**eğitilebilir çocuklara**» (suç veya hata işlemiş olanların çocukları - **İngilizceye çevirenin notu**), kitle örgütlerine karşı politikalar, düşmana karşı mücadele politikası, ekonomi politikası da dahil olmak üzere, bütün Parti politikalarının genel konusu iki farklı tipte çelişmenin, bizimle düşman arasındaki ve halk arasındaki çelişmelerin doğru olarak ele alınması meselesidir.

Eski tip okullarda ve üniversitelerde yetişmiş aydınların çoğu, ya da büyük çoğunluğu, işçilerle, köylülerle ve askerlerle kaynaşmak yeteneğine sahiptir, ya da en azından buna isteklidir. Bunlar, Başkan Mao'nun doğru çizgisinin rehberliğinde işçiler, köylüler ve askerler tarafından «**yeniden eğitilmelidir**»; bu kaynaşmada başarılı olanlar ve kırlara ve dağlık bölgelere faal bir şekilde giden Kızıl Muhafızlar ve eğitim görmüş gençler teşvik edilmelidir.

Başkan Mao bize şunu öğretiyor: «**Eğitim yoluyla daha fazla kişiye yardım edin ve taarruz hedefini küçültün**» ve «**Marx'ın proletaryanın kendi nihai kurtuluşunu ancak bütün insanlığı kurtararak başarabileceği yolundaki öğretisini uygulayın.**» Hata işleyenlere gelince; onları eğitmek ve yeniden eğitmek, ideolojik ve politik alanlarda

sabır ve dikkatle çalışmak ve **«İdeolojide açıklık ve yoldaşlar arasında birlik şeklindeki ikili hedefe varmak amacıyla ‘ilerdeki hataları önlemek için geçmişteki hatalardan ders almak’ ve ‘hastayı kurtarmak için hastalığı tedavi etmek’ ilkelerine uygun olarak»** davranmak gerekir. Kapitalizm yolunu benimseyen iktidar sahiplerine özgü hatalar işleyen, fakat şimdi siyasi bilinçlerini yükseltmiş olan ve kitlelerden anlayış gören, iyi insanlara gelince, onlar derhal **«kurtarılmalı»**, uygun görevlere atanmalı ve dünya görüşlerini yeniden biçimlendirmeleri için işçi ve köylü kitleleri arasına gitmeye teşvik edilmelidir. Biraz ilerleme kaydeden ve bir ölçüde uyanan kimselere gelince, birlik görüş açısından hareketle bunlara yardımcı olmaya devam etmeliyiz. Başkan Mao geçenlerde şunu belirtti : **«Proletarya, insanlık tarihinin en yüce sınıfıdır. İdeoloji, siyaset ve güç bakımlarından en kudretli devrimci sınıf odur. Bir avuç düşmanı azami ölçüde tecrit etmek ve ona saldırmak için halkın büyük çoğunluğunu birleştirebilir ve birleştirmelidir de.»**

Düşmana karşı mücadelede, Başkan Mao'nun her zaman savunduğu **«çelişmelerden yararlanmak, çoğunluğu kazanmak, azınlığa karşı çıkmak ve düşmanı tek tek ezmek»** politikasını uygulamalı

«Delillere, soruşturma ve incelemelere önem vermek gerekir. Zorla itiraf ettirmek ve bu itiraflara inanmak kesinlikle yasaktır.» Başkan Mao'nun **«suçlarını itiraf edenlere müsamaha göstermek ve itiraf etmeyenleri ağır surette cezalandırmak»** ve **«bir çıkar yol bırakmak»** politikalarını uygulamalıyız. Düşman üzerinde diktatörlük uygulamada biz en başta geniş halk kitlelerine dayanırız. Sınıf saflarını arındırma hareketinde soruşturmayla ortaya çıkarılan kötü kimselere ve şüphelilere gelince, haklarında adam öldürme, kundaklama ve zehirleme gibi suçlar işlediklerine dair kesin deliller bulunan ve kanunlara göre cezalandırılacak olan faal karşı devrimciler dışında herkese **«kimseyi öldürmeme ve çoğunluğu tutuklamama»** politikası uygulanmalıdır.

Gerçi burjuva bilim adamlarına gelince, onları ya eleştirmeli ve gözlemeli, ya eleştirmeli ve görev vermeli, ya da eleştirmeli ve uygun bir geçim sağlamalıyız. Kısaca, onların ideolojisini eleştirmeli ve aynı zamanda onlara bir çıkar yol bırakmalıyız. Bizimle düşman arasındaki çelişmelerin bu kısmını, halk arasındaki çelişmeler gibi ele almak, proletarya diktatörlüğünü sağlamlaştırmak ve düşman saflarını bozguna uğratmak için yararlıdır.

Parti politikalarını uygulamada, bütün birimler kendi özgül şartlarını incelemelidirler. Büyük devrimci ittifakın henüz yeterince sağlaştırılmadığı yerlerde devrimci kitlelere, düşman karşısında birleşmek amacıyla, devrimci ilkelere ve farklı çalışma alanları, meslekler ve okul sınıfları esasına dayanarak büyük devrimci ittifakı kurmaları için yardımcı olmak gerekir. Sınıf saflarını arındırma çalışmasının daha başlamadığı ya da yeni başladığı birimlerde, çalışmaya dört elle sarılmak ve parti politikasına uygun olarak iyi bir şekilde çalışmak şarttır. Sınıf saflarını arındırma çalışmalarının genel olarak tamamlanmış olduğu birimlerde, Başkan Mao'nun mücadele - eleştiri - düşünüm'ün çeşitli aşamalarıyla ilgili talimatlarına uyarak diğer görevlere de sıkı sıkıya sarılmak gerekir. Aynı zamanda, sınıf mücadelesindeki yeni eğilimlere çok dikkat etmek gerekir. Ya kötü unsurlar yeniden azgınlarsa ? Başka Mao'nun ünlü bir sözü vardır : «**Tutarlı materyalistler, korkusuz kimselerdir.**» Eğer sınıf düşmanları tekrar kargaşalık çıkarırlarsa, yapılacak şey kitleleri seferber etmek ve onları ezmektir.

16 Nokta'da belirtildiği gibi: «**Büyük Proleter Kültür Devrimi, ülkemizdeki sosyal üretici güçlerin gelişmesi için kudretli bir itici güçtür.**»

Ülkemizde tarım üretiminde son yıl arda üst üste bol mahsul elde edildi ve sanayi üretiminde, bilim ve teknoloji de çok canlı bir gelişme vardır. Geniş emekçi halk kitlelerinin hem devrimde hem de üretimde gösterdikleri şevk, görülmemiş ölçüde artmıştır. Birçok fabrika, maden ve diğer işletmeler üretim rekorlarını devamlı olarak yenileyerek, tarihlerindeki en yüksek üretim düzeyine varmışlardır. Teknik devrim, sürekli ilerleme kaydetmektedir. Piyasa canlı, fiatlar istikrarlıdır. 1968 yılının sonuna kadar bütün iç borçlarımızı ödedik. Ülkemiz artık iç ve dış borçları olmayan sosyalist bir ülkedir.

«**Devrime sarılmak, üretimi ilerletmek**»: Bu ilke, tamamen doğrudur. Devrim ile üretim, bilinç ile madde, üstyapı ilişkileri ile üretim güçleri arasındaki ilişkiyi doğru olarak açıklamaktadır. Başkan Mao bize daima şunu öğretir: «**Politik çalışma bütün iktisadi çalışmanın can damarıdır.**» Lenin, meselelere siyasi açıdan yaklaşmaya karşı çıkan oportünistleri mahkûm etti. «**Siyaset, iktisattan önce gelir. Bunun aksini iddia etmek, Marksizmin alfabetini unutmak demektir.**» (Lenin, **Bütün Eserleri**, Çince basımı, C. 32 s. 72.) Lenin şunu da belirtti: **Siyaseti iktisatla aynı düzeye koymak da «Marksizmin alfabetini unutmak demektir.»** (a.e.)

Siyaset, iktisadın yoğun ifadesidir. Eğer üst yapıda devrim yapmayı; geniş işçi ve köylü kitlelerini harekete geçirmeyi, revizyonist çizgiyi eleştirmeyi, bir avuç kapitalist yolu benimseyen iktidar sahibini, döneçi ve düşman ajanını, karşı devrimciyi açığa çıkarmayı ve proletarya önderliğini sağlamlaştırmayı başaramazsak, sosyalist ekonomi temelini nasıl daha fazla sağ lamlıştırabilir, sosyalist üretim güçlerini nasıl daha fazla geliştirebiliriz? Bu, üretimin yerine devrimi koymak değil, üretime komuta etmek için, üretimi geliştirmek ve ilerletmek için devrimden yararlanmak demektir. Araştırma ve incelemelerde bulunmalı ve Başkan Mao'nun «Bütün gücümüzle ileriye atılmak, yüksek hedefler tesbit etmek ve sosyalizmin inşasında daha büyük, daha hızlı, daha iyi, ve daha ekonomik sonuçlar elde etmek» genel çizgisine, Başkan Mao'nun «Savaşa karşı hazırlıklı olmak, tatil afetlere karşı hazırlıklı olmak ve halk için herşeyi yapmak» şeklindeki büyük stratejik fikrine ve «**tarımı temel, endüstriyi yönetici unsur olarak almak**» gibi bir dizi ilkeye uygun olarak, iktisadi cephedeki mücadele - eleştiri - dönüşüm hareketinde karşılaşılan birçok siyaset meselesini faal ve doğru bir şekilde çözmeliyiz. Bütün milliyetler halklarının devrimci inisiyatifini ve yaratıcılığını tam olarak harekete geçirmeli, devrime sıkı sıkıya sarılmayı, üretimi ilerletmeli, ve milli ekonomiyi

geliştirme planlarının hedeflerine ulaşmalı, hatta bu hedefleri aşmalıyız. Büyük Proleter Kültür Devriminin yüce zaferinin, iktisadi cephe ve bir bütün olarak sosyalizmin inşası davamızda yeni ileri atılımlar getirmeye devam edeceği kesindir.

V. ÜLKEMİZDE DEVRİMİN NİHAİ ZAFERİ ÜZERİNE

Ülkemizde Büyük Proleter Kültür Devriminin zaferi, gerçekten büyük bir zaferdir. Ancak, hiçbir şekilde gevşeyip, yan gelip yatabileceğimizi düşünmemeliyiz. Başkan Mao Ekim 1968'de yaptığı konuşmada şunu belirtti: «**Büyük zafer kazandık. Fakat devrilen sınıf yine mücadele edecektir. Bu kimseler, hala çevremizdedir ve bu sınıf hala mevcuttur. Onun için, nihai zaferden söz edemeyiz. Daha yıllarca bundan söz edemeyiz. Uyanıklılığımızı kaybet memeliyiz. Leninist görüşe göre, sosyalist bir ülkenin nihai zaferi, sadece o ülkenin proletaryasının ve geniş halk kitlelerinin çabalarına değil, aynı zamanda bütün insanlığı kurtaracak olan dünya devriminin zafer kazanmasına ve bütün dünyada insanın insan tarafından sömürülmesi sisteminin ortadan kaldırılmasına bağlıdır. Onun için, ülkemizde devrimin nihai zaferinden düşüncesizce söz etmek yanlıştır. Leninizme aykırıdır ve gerçeğe de**

uygun değildir.» Sınıf mücadelesinde yine tekrarlar olacaktır. Sınıf mücadelesini ve proletarya diktatörlüğünü asla aklımızdan çıkarmamalıyız. Bu günkü politikalarımızı uygulamada, hala daha iki çizgi arasında mücadele vardır. «Sol» dan veya Sağ'dan gelen engeller vardır. Mücadele - eleştiri - dönüşüm hareketinin bütün aşamalarına ait görevlerin yerine getirilmesi için hala büyük gayret göstermek gerekmektedir. İlerleme yolundaki güçlüklerin ve zikzakların üstesinden gelmek ve sosyalizm davasında daha büyük zaferler kazanmak için, Başkan Mao'yu yakından izlemeli ve geniş devrimci kitlelere dayanmalıyız.

VI. PARTİNİN SAĞLAMLAŞTIRILMASI VE İNŞASI ÜZERİNE

Büyük Proleter Kültür Devriminin zaferi, proletarya diktatörlüğü şartları altında Parti' yi nasıl inşa etmemiz gerektiği hakkında değerli tecrübeler kazandırmıştır. Başkan Mao'nun bütün Partiye gösterdiği gibi; **«Parti örgütü proletaryanın ileri unsurlarından meydana gelmelidir; sınıf düşmanına karşı savaşta proletaryaya ve devrimci kitlelere önderlik etme yeteneğine sahip güçlü bir öncü örgüt olmalıdır.»** Başkan Mao'nun bu talimatı, Partinin sağlamlştırılması ve inşasındaki siyasi yönümüzü tesbit etmiştir.

Çin Komünist Partisi, büyük önderimiz Başkan Mao'nun yetiştirdiği ve kurduğu bir partidir. Doğduğu 1921 yılından beri Partimiz, silah zoruyla devlet iktidarını ele geçirmek ve proletarya diktatörlüğünü kurmak için yıllar süren mücadelelerden geçmiştir. Başkan Mao'nun önderliğindeki Partimiz, daima devrimci savaşların ve mücadelelerin en ön safında olmuştur. Partimiz, Başkan Mao'nun doğru çizgisinin kılavuzluğunda, çok güçlü iç ve dış düşmanlar karşısında ve en karmaşık şartlar altında, Çin proletaryasına ve geniş halk kitle bağımsızlığımızı korumak, insiyatifi kendi elimizde tutmak ve kendi çabalarımıza güvenmek ilkesine bağlı kalmada, proleter enternasyonalizmini savunmada ve şehit düşen birinin yerini hemen başka birinin doldurmasıyla sürdürülen kahramanca verilen mücadelelerde önderlik etmiştir. Ancak böylelikle başlangıçta 20 - 30 kişilik Komünist gruplardan meydana gelen Partimiz, bugün güçlü Çin halk Cumhuriyetine önderlik eden yüce, şanlı ve doğru Parti haline gelmiştir. Çok iyi anlıyoruz ki, halkın silahlı mücadelesi olmasaydı, bugün Çin Komünist Partisi olmazdı, Çin Halk Cumhuriyeti olmazdı, Başkan Mao'nun şu öğretisini daima akılda tutmalıyız: **«Bütün Partili yoldaşlar, kanımız pahasına kazandığımız bu tecrübeyi asla unutmamalıdır.»**

Çin Komünist Partisi bütün başarılarını Başkan Mao'nun akıllı önderliğine borçludur ve bu başarılar, Mao Zedung Düşüncesi'nin zaferlerini meydana getirir. Başkan Mao, yarım yüzyıldır Çin'in bütün milliyetlerine mensup halkların yeni demokratik devrimi başarmak için verdiği büyük mücadeleye, Çin'in sosyalist devrim ve sosyalizmin inşası için verdi büyük mücadeleye ve çağdaş uluslararası komünist hareketin emperyalizme, modern revizyonizme ve çeşitli ülkeler gericilerine karşı verdiği büyük mücadeleye önderlik ederek Marksizm-Leninizm evrensel gerçeğini devrimin somut pratiğiyle kaynaştırmış; siyaset, askerlik, iktisat, kültürel, felsefe alanlarında ve diğer alanlarında ve diğer alanlarda Marksizm - Leninizmi devralmış, korumuş ve geliştirmiş; Marksizm - Leninizmi daha yüksek ve tamamen yeni bir aşamaya ulaştırmıştır. Mao Zedung Düşüncesi, emperyalizmin tam çöküşe ve sosyalizmin dünya çapında zafere doğru ilerlediği çağın Marksizm - Leninizmidir. Partimizin bütün tarihi şu gerçeği patlamıştır: Partimiz Başkan Mao'nun önderliğinden ve Mao Zedung Düşüncesinden ayılırsa gerilemelerle ve yenilgilerle karşılaşacaktır; Partimiz Başkan Mao'yu yakından izlerse Mao Zedung Düşüncesi'ne göre hareket ederse, ilerleyecek ve zafer kazanacaktır. Bu dersi, her zaman akılda tutmalıyız. Hangi zamanda

ve hangi şartlar altında olursa olsun, her kim Başkan Mao'ya karşı çıkarsa, her kim Mao Zedung Düşüncesine karşı çıkarsa, bütün Parti ve bütün ülke tarafından mahkûm edilecek ve cezalandırılacaktır.

Başkan Mao Parti'nin sağlamaştırılmasından ve inşasından söz ederken, şöyle demiştir: «**Bir insanın atar damarları ve toplar damarları vardır. Yürek, bunlar vasıtasıyla kan dolaşımını sağlar. Ve insan akciğeriyle solunum yapar; Karbondioksit verir, oksijen alır. Bu, bayat olanı atıp, taze olanı almak demektir. Bir proletarya partisi de bayat olanı atıp, taze olanı almalıdır; ancak bu yolla, canlılıkla dolu olabilir. Parti, döküntüleri atıp, taze kan almadan canlılık kazanamaz.**» Başkan Mao bu canlı benzetmeyle Parti içi çelişmelerin diyalektiğini açıkladı. «**Şeyler içindeki çelişme kanunu, yani zıtların birliği kanunu, materyalist diyalektiğin temel kanunudur.**» Partideki iki çizgi arasındaki zıtlık ve mücadele, sınıflar arasındaki çelişmenin ve toplumdaki eski ile yeni arasındaki çelişmenin Parti içindeki yansımasıdır. Parti içinde çelişmeler ve bu çelişmeleri çözmek için mücadele olmasaydı ve Parti bayat olanı atıp, taze olanı almasaydı, Partinin hayatı sona ererdi. Başkan Mao'nun Parti içi çelişmeler üzerine teorisi, Parti'nin

sağlamlaştırılmasında ve inşasında yol gösteren temel fikirdir ve böyle olmaya devam edecektir.

Çin Komünist Partisinin tarihi, Başkan Mao'nun Marksist - Leninist çizgisiyle Parti'deki sağ ve «Sol» oportünist çizgilerin mücadeleleri tarihidir. Partimiz Başkan Mao'nun ön derliğinde, Çen Du-siu'nun sağ oportünist çizgisini, Çü Çiu - bay ve Li Li-san'ın «Sol» oportünist çizgisini, Vang Ming'in önce «Sol» sonra sağ oportünist çizgisini, Çang Guo-tao'nun Kızıl Orduyu bölme çizgisini, Peng De-huay, Gao Gang, Jao Şu-şi ve diğerlerinin Sağ oportünist Parti düşmanı blokunu yenilgiye uğratmış ve uzun yıllar süren mücadelesinde sonra Liu Şao-çi'nin karşı-devrimci revizyonist çizgisini darmadağın etmiştir. Partimiz iki çizgi arasındaki mücadele ile, özellikle Partiye en çok zarar veren Çen Du-siu, Vang Ming ve Liu Şao-çi'nin üç dönek kliğini yenme mücadeleleriyle kendisini sağlamlaştırmış, gelişmiş ve güçlenmiştir.

Yeni proletarya diktatörlüğü döneminde proletarya, öncüsü Komünist Parti vasıtasıyla diktatörlüğünü uygular, bütün çalışma alanlarına önderlik eder. Proletarya diktatörlüğünden ve proletarya diktatörlüğü altında devrimi devam ettirme yolundan ayrılırsa, Parti inşası meselesini, ne çeşit bir Parti inşa etmek ve Partiyi nasıl inşa

etmek meselelerini doğru olarak çözmek imkansızdır.

Liu Şao-çi'nin Parti inşası konusundaki revizyonist çizgisi, proletarya diktatörlüğü konusundaki Marksist-Leninist öğretinin ve Parti inşası konusundaki Marksist-Leninist teorinin özüne ihanet etti. Çin'de sosyalist devrimin derinlemesine ilerlediği ve sınıf mücadelesinin son derece şiddetli olduğu canalıcı anda, Liu Şao-çi **Kendi Kendini Eğitime** adlı kara kitabını yeniden yayınlattı. Amacı, ülkemiz de proletarya diktatörlüğünü devirmek ve burjuva diktatörlüğünü geri getirmektir. Liu Şao-çi, Lenin'in yukarıda atıfta bulunduğumuz proletarya diktatörlüğünün zorunluluğu hakkındaki sözlerini aktarıken, «**proletarva diktatörlüğünün zorunlu**» olduğu hakkındaki en önemli sonucu ifade eden sözleri kasten atladi; böylelikle, proletarya diktatörlüğüne ihanet eden karşı-devrimci dönek yüzünü açığa vurdu. Liu Şao-çi, üstelik, «sınıf mücadelesinin giderek ortadan kalkması» teorisi, «uysal aletler» teorisi, «kitleler geridir» teorisi, «yükselmek için Partiye girmek» teorisi, «Parti içi barış» teorisi ve «özel çıkarların toplumun çıkarlarıyla kaynaşması yani, küçük iyilikler yapıp, bunlardan büyük menfaatler beklemek» teorisi gibi gerici saçma teorileri yaymaya devam etti. Bu boş

çabalardan maksat, Parti üyelerinin kendi kendilerini «eğittikçe» daha fazla revizyonistleşmeleri, Marksist-Leninist parti'nin «barışçı evrim» yoluyla revizyonist bir parti ve proletarya diktatörlüğünün «barışçı evrim» yoluyla burjuva diktatörlüğü haline gelmesi için Partimizi yozlaştırmak ve parçalamaktır. Devrimci kitle eleştirisini sürdürmeli ve Liu Şao-çi'nin genci saçmalarının zararlı etkilerini tamamen yok etmeliyiz.

Büyük Proleter Kültür Devrimi Partimiz tarihindeki en geniş ve en köklü Partiyi sağlama hareketidir. Çeşitli kademelerdeki Parti örgütleri ve geniş Komünist kitleleri, iki çizgi arasındaki şiddetli mücadelede çelikleşti, büyük çapta sınıf mücadelesinde denendi ve Parti içindeki ve dışındaki devrimci kitlelerin sınavında geçti. Böylece Parti üyeleri ve kadrolar, hayatla yüz yüze geldi, fırtınalara meydan okudu sınıf bilincini ve iki çizgi arasındaki mücadele bilincini yükseltti. Bu büyük devrim bize şunu öğretir: Biz proletarya diktatörlüğü altında Parti üyeleri kitlelerini sınıflar, sınıf mücadelesi, iki çizgi arasındaki mücadele ve devrimi devam ettirme konuların da eğitmeliyiz. Hem Parti içinde hem Parti dışında revizyonizmle savaşmalı; Parti 'yi dönemlerden, düşman ajanlarından ve sömürücü sınıfların çıkarlarını temsil

eden diğer unsurlardan temizlemeli ve büyük fırtınada sınanmış proletaryanın gerçek ileri unsurlarını Partiye almalıyız. Her kademedeki Parti örgütlerinde önderliğin gerçekten Marksistlerin elinde olmasını sağlamaya çalışmalıyız. Parti üyelerinin teoriyi pratikle gerçekten birleştirmelerine, kitlelerle sıkı bağlar kurmalarına ve cesaretle eleştiri ve özeleştiri yapmalarına dikkat etmeliyiz. Parti üyelerinin daima alçak gönüllü ve temkinli olmalarına, küstah ve tedbirsiz davranmamalarına, çetin mücadele ve basit yaşama ilkelerine sadık kalmalarına dikkat etmeliyiz. Ancak, bu şekilde Parti, sosyalist devrimi sonuna kadar götürmede proletaryaya ve devrimci kitlelere önderlik edebilir. Başkan Mao bize şunu öğretir: «**Tarihi tecrübeler dikkate değer. Bir çizgi, bir görüş, daima ve tekrar tekrar açıklanmalıdır. Bunları sadece birkaç kişiye açıklamak olmaz; bunlar geniş devrimci kitlelere açıklanmalıdır.**» Büyük Proleter Kültür Devri mi'nden edinilen temel tecrübelerin incelenmesi ve yayılması, iki çizgi arasındaki mücadele tarihinin incelenmesi ve yayılması, Başkan Mao'nun proletarya diktatörlüğü altında devrimi devam ettirme teorisinin incelenmesi ve yayılması sadece bir defa değil, her yıl, her ay, her gün yapılmalıdır. Ancak böylece Parti üyesi yığınlar yanlış çizgi ve eğilimleri ortaya çıktıkları anda

eleştirebilir ve onlara karşı direnebilir, ancak böylece Partimizin Başkan Mao'nun çizdiği doğru yolda zaferle ilerlemesi güvenlik altına alınabilir.

Parti tüzüğü'nün yenilenmesi, Parti Dokuzuncu Milli Kongresinin gündeminde önemli bir maddedir. Merkez Komitesi, Parti Tüzüğü tasarısını tartışılması için kongreye sunmuştur. Bu tasarı, bütün Parti ve bütün ülkedeki devrimci kitleler tarafından ortaklaşa hazırlanmıştır. 1967 Kasımında Başkan Mao'nun Parti Tüzüğü'nün yenilenmesi çalışmalarına en alt kademedeki Parti Örgütlerinin katılmasını önermesinden bu yana, Merkez Komitesine binlerce tasarı geldi. Parti Sekizinci Merkez Komitesi Genişletilmiş Onikinci Genel Toplantısı, bu esasa dayanarak Parti Tüzüğü tasarısını hazırladı. Bunun üzerine bütün Parti, bütün ordu ve ülkenin her yerindeki devrimci kitleler bir kere daha hararetli ve ciddi tartışmalara girdiler. Yeni Parti Tüzüğü tasarısı büyük önder Başkan Mao'nun akıllı önderliğinin geniş kitlelerle kaynaşmasının ürünüdür denebilir; bu taslak bütün Parti'nin, bütün ordunun ve ülkenin her yerindeki devrimci kitlelerin iradesini yansıtmaktadır ve Partinin her zaman bağlı kaldığı demokratik merkezîyetçiliğin ve kitle çizgisinin canlı bir ifadesidir. Parti Tüzüğü tasarısının, Partinin düşünüşüne rehberlik eden teorik temelin Marksizm-

Leninizm-Mao Zedung Düşüncesi olduğunu yeniden tesbit etmesi özel bir önem taşır. Bu, Liu Şao-çi'nin Parti inşası hakkındaki revizyonist çizgisini yıkmada Büyük Proleter Kültür Devrimi için büyük bir zafer, Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesi için büyük bir zaferdir. Merkez Komitesi, yeni Parti Tüzüğü'nün kongre tarafından tartışılıp, kabul edilmesinden sonra bu tüzüğü'nün hükümlerine uyararak Partimizin muhakkak daha büyük, daha şanlı ve daha doğru bir Parti olarak inşa edileceğine emindir.

VII. ÇİN'İN YABANCI ÜLKELERLE İLİŞKİLERİ ÜZERİNE

Şimdi özel olarak Çin'in dış ülkelerle ilişkilerini tartışacağız.

Proleteryanın ve ezilen dünya halklarının ve uluslarının devrimci mücadeleleri daima birbirini destekler. Arnavutluk Emek Partisi ve bütün diğer gerçek kardeş Marksist-Leninist Partiler ve örgütler, bütün dünyadaki geniş proletarya kitleleri ve devrimci halklar, birçok dost ülkeler, örgütler ve şahıslar ülkemizdeki Büyük Proleter Kültür Devrimini hararetle onaylamışlar ve desteklemişlerdir. Onlara, büyük önder Başkan Mao ve Parti Dokuzuncu Milli kongresi adına içten teşekkürlerimizi sunarım. Söz veriyoruz ki, Çin

Komünist Partisi ve Çin halkı proleter enternasyonalist görevlerini yerine getirmeye karardır ve emperyalizme, modern revizyonizme ve çeşitli ülkeler gericilerine karşı verilen büyük mücadeleyi onlarla birlikte sonuna kadar götürecektir.

Bugün dünyada genel akım hala. Başkan Mao'nun şu tanımına uygundur. **«Düşman her geçen gün çürümekte, oysa bizim için durum gün geçtikçe iyileşmektedir.»** Bir yandan, bütün dünya proletaryasının ve çeşitli ülkeler halklarının devrimci hareketi coşkun bir şekilde ilerlemektedir. Güney Vietnam, kaos, Tayland, Birmanya, Malaya, Endonezya, Hindistan, Filistin ve Asya, Afrika ve Latin Amerika'daki diğer ülkeler ve bölgeler halklarının silahlı mücadeleleri gittikçe güçlenmektedir. **«Siyasi iktidar silahların namlusunda çıkar»** gerçeği, ezilen halkların ve ulusların gittikçe daha geniş kitleleri tarafından kavranmaktadır. Kapitalizmin merkez bölgeleri, Japonya, Batı Avrupa ve Kuzey Amerika'da eşi görülmemiş muazzam devrimci kitle hareketleri patlak vermiştir. Gittikçe daha çok insan uyanmaktadır.. Gerçek kardeş Marksist-Leninist Partiler ve örgütler, Marksizm-Leninizmi kendi ülkelerindeki devrimin somut pratiği ile

kaynaştırarak gittikçe güçleniyorlar. Öte yandan, ABD emperyalizmi ve Sovyet revizyonist sosyal-emperyalizmi, siyasi ve iktisadi buhran içindedir, hem içte hem dışta güçlüklerle karşı karşıyadır ve çıkmaza saplanmıştır. ABD emperyalizmi ve Sovyet sosyal-emperyalizmi dünyayı aralarında yeniden paylaşmak için boşuna çabalayarak, birbirleriyle hem işbirliği yapmakta hem de mücadele etmektedirler. Çin'e, komünizme ve halklara karşı çıkmada, milli kurtuluş hareketlerini bastırmada ve saldırı savaşları açmada ahenkle ve elbirliğiyle çalışmaktadırlar. Hain maddeleri, pazarları, bağımlı ülkeleri, önemli stratejik noktaları ve nüfuz alanlarını ele geçirmek için birbirlerine oyun oynamakta ve birbirleriyle mücadele etmektedirler. İhtiras tamlarını gerçekleştirmek amacıyla silahlanmayı ve savaş hazırlıklarını hızlandırmaktadırlar.

Lenin şunu belirtir: emperyalizm savaş demektir. **«Böyle bir ekonomi sistemi içinde, üretim araçları üzerinde özel mülkiyet mevcut olduğu sürece emperyalist savaşlar kaçınılmazdır.»** (Lenin, **Bütün Eserleri**, Çince basımı, C. 22 s. 182) Lenin şunu da belirtmiştir. **«Emperyalist savaş sosyalist devrimin arifesidir.»** (Lenin, **Bütün Eserleri**, Çince basımı, C. 25, s. 349.) Lenin'in bu bilimsel tezleri kesinlikle eskimiş değildir.

Başkan Mao yakınlarda şunu belirtmiştir: **«Dünya savaşı meselesine gelince, bu konuda sadece iki ihtimal vardır: Ya savaş devrimi doğuracaktır, ya da devrim savaşı önleyecektir.»** Çünkü dünyada, bugün şu dört temel çelişme vardır: Ezilen uluslarla emperyalizm ve soysa-emperyalizm arasındaki çelişme, kapitalist ve revizyonist ülkelerde proletarya ile burjuvazi arasındaki çelişme, emperyalist ülkelerin kendi aralarındaki çelişme, sosyalist ülkelerle emperyalizm ve sosyal-emperyalizm arasındaki çelişme. Bu çelişmelerin varlığı ve gelişmesi zorunlu olarak devrime yol açacaktır. Birinci ve İkinci Dünya Savaşlarının tarihi tecrübesine dayanarak kesinlikle söyleyebiliriz ki, emperyalistler, revizyonistler ve gericiler dünya halklarını üçüncü bir dünya savaşına zorlarsa bu savaş, sadece bu çelişmelerin gelişmesini büyük ölçüde hızlandıracak, dünya halklarını devrim için ayaklandırmaya ve emperyalistlerin, revizyonistlerin ve gericilerin hepsini mezarlarına göndermeye yarayacaktır. Başkan Mao, bize şunu öğretir: **«Bütün gericiler kağıttan kaplandır» «Bütün düşmanlarımızı stratejik bakımdan küçümsemeli ama taktik bakımından hepsini ciddiye almalıyız»** Başkan Mao'nun ifade ettiği bu büyük gerçek, bütün dünya halklarının devrimci militanlığını arttırmakta,

emperyalizme, revizyonizme ve gericiliğe karşı mücadelede bizi zaferden zafere götürmektedir.

ABD Emperyalizminin kağıttan kaplan niteliği dünya halkları tarafından çoktan açığa çıkarılmıştır. **Bütün dünya halklarının en azgın düşmanı olan ABD emperyalizmi gittikçe çökmektedir.** Nixon, başa geçtiğinden beri şiddetli bir kargaşalıkla ve deva bulmaz bir iktisadi buhranla, içteki ve bütün dünyadaki halk kitlelerinin güçlü direnişiyile ve emperyalist ülkelerin çözülüp dağıldığı ABD emperyalizminin sopasının etkinliğini gittikçe kaybettiği bir durumla karşı karşıya kalmıştır. Bu meselelere bir çözüm getiremeyen Nixon'un, kendinden önce gelenler gibi, görünüşte «barış sever» bir tavır takınıp, gerçekte daha büyük çapta silahlanmaya ve savaş hazırlıklarına girişerek karşı devrimci ikili taktiği uygulama ya devam etmekten başka çaresi yoktur. ABD'nin askeri harcamaları yıldan yıla artmaktadır. Bugün ABD emperyalistleri bizim toprağımız olan Tayvan'ı hala zorla işgal altında tutmaktadır. Birçok ülkelere saldırgan ordular yollamışlar, aynı zamanda dünyanın çeşitli yerlerinde yüzlerce askeri üs ve tesis kurmuşlardır. Çok sayıda uçak ve top, nükleer bomba ve güdümlü füze imal etmişlerdir. Bütün bunlar ne içindir ? Halkı korkutmak, bastırmak ve boğazlamak, dünyaya

hakim olmak için. Böyle yapmakla bütün halkları kendine düşman etmiş ve dünyanın her tarafındaki geniş proletarya ve halk kitleleri tarafından kuşatılmıştır ve bu kitlelerden darbeler yemektedir. Bu da mutlaka dünyada daha büyük ölçüde devrimlere yol açacaktır.

Sovyet revizyonist dönekliliği de, kağıttan kaplıdır. Sosyal-emperyalist çehresini gittikçe daha açık olarak ortaya sermiştir. Kruşçev revizyonizminin henüz ortaya çıkmaya başladığı sırada, büyük önderimiz Başkan Mao, modern revizyonizmin dünya devrimi davasına ne kadar çok zarar vereceğini gördü. Başkan Mao, merkezi Sovyet revizyonizmi olan modern revizyonizme karşı ideoloji, teori ve siyaset alanlarında, büyük Marksist Leninist Enver Hoca Yoldaşın önderliğindeki Arnavutluk Emek Partisi ve dünyanın bütün gerçek Marksist-Leninistleriyle birlikte yürütülen kararlı mücadelede bütün Partiyi yönetti. Bu, bütün dünya halklarının mücadele içinde gerçek Marksizm Leninizmi sahte Marksizm-Leninizm'den, gerçek sosyalizmi sahte sosyalizmden ayırdetmeyi yavaş yavaş öğrenmelerini sağladı ve Kruşçev revizyonizmini iflas ettirdi. Başkan Mao, aynı zamanda Liu Şao-çi'nin emperyalizme, revizyonizme ve gericiliğe teslim olma, çeşitli ülkelerdeki devrimci

hareketi bastırma revizyonist çizgisinin amansız bir şekilde eleştirmede ve Liu Şao-Çi'nin karşı-devrimci revizyonist kliğini bozguna uğratmada Partiyeye önderlik etti. Bütün bunlar, Partimizin proleter enternasyonalist görevinin yerine getirilmesi için yapıldı.

Brejnev'in iktidara gelmesinden bu yana sopası gittikçe etkinliğini kaybeden, içte ve dışta gittikçe daha ciddi zorluklarla karşılaşan Sovyet revizyonist dönekliliği, her zamandan daha azgın bir şekilde sosyal-emperyalizm ve sosyal-faşizm uygulamaktadır. İçte, Sovyet halkı üzerindeki baskısını şiddetlendirmiş ve her alanda kapitalizme geri dönüşü hızlandırmıştır. Dışta, ABD emperyalizmi ile iş birliğini ve çeşitli ülke halklarının devrimci mücadeleleri üzerindeki baskısını, bazı Doğu Avrupa ülkeleri ve Moğolistan Halk Cumhuriyeti üzerindeki denetimini ve sömürsünü; Orta Doğu'yu ve diğer bölgeleri ele geçirmek için ABD emperyalizmi ile dalaşmayı ve Çin'e karşı saldırı tehdidini şiddetlendirmiştir. Çekoslovakya'ya işgal amacıyla yüz binlerce asker yollaması ve toprağımız olan Cenhaodao adasında ülkemize karşı silahlı provokasyonda bulunması, Sovyet revizyonizminin son zamanlarda oynadığı iki rezil oyunudur. Sovyet revizyonist dönekliliği

saldırganlığını ve soygunculuğunu haklı göstermek için sözde «sınırlı egemenlik» teorisini, «uluslararası diktatörlük» ve «sosyalist topluluk» teorilerini reklam etmektedir. Bu çeşit saçmalıkların anlamı nedir? Sizin egemenliğiniz «sınırlı», oysa onunki sınırsız demektir. Ona itaat etmiyor musunuz? o zaman size «uluslararası diktatörlük» uygulayacak, yani çeşitli ülkeler halkları üzerinde diktatörlük kuracak ve böylece, tıpkı Hitler'in «Yeni Avrupa Düzeni» Japon militarizminin «Büyük Doğu Asya Ortak Refah Alanı» ve ABD'nin «Hür Dünya Ailesi» ne benzeyen, yeni Çarların egemenliğindeki «sosyalist topluluğu» yani sosyal - emperyalizmin sömürgelerini kuracaktır. Lenin İkinci Enternasyonal döneklərini şu sözlerle mahküm etti. **«Lafta sosyalizm, fiiliyatta emperyalizm, oportünizm emperyalizme dönüşmesi»** (Lenin, **Bütün Eserleri**, Çince basımı, C. 29, s. 458.) Bu sözler, bugün kapitalist yolu benimseyen bir avuç iktidar sahibinden meydana gelen Sovyet revizyonist dönekləri için de geçerlidir. Şanlı bir devrimci geleneğe sahip olan Sovyetler Birliğı proletaryasının ve geniş halk kitlelerinin, ayaklanarak bir avuç dönekten meydana gelen bu kliğı devireceğine kesinlikle inanıyoruz. Başkan Mao'nun dediğı gibi : **«Sovyetler Birliğı ilk sosyalist devlettir ve Sovyetler Birliğı Komünist Partisini Lenin**

kurmuştur. Sovyet Partisinin ve devletin yönetimi şimdi revizyonistler tarafından ele geçirildiğı halde, yoldaşlarımızın, Sovyet halkı, Parti üyeleri ve kadroları kitlelerinin iyi olduğı, devrim istedikleri ve revizyonistlerin hakimiyetinin uzun sürmeyeceğı inancında direnme öğütlerimiz.»

Sovyet hükümetinin, Çin'e ait Cenbaodao adasına silahlı saldırı olayını çıkarmasından bu yana, Çin- Sovyet sınırı meselesi bütün dünyanın dikkatini üzerine çekmiştir. Çin'le diğerkomşu ülkeler arasındaki sınır meseleleri gibi Çin-Sovyet sınırı meselesi de tarihten kalan bir meseledir. Bu meseleler konusunda, Partimiz ve hükümetimiz daima, adil ve makul bir anlaşmaya varmak için diplomatik yoldan görüşmeleri savunmuştur. Bir anlaşmaya varılıncaya kadar, sınırdaki mevcut durum korunmalı ve çatışmalardan kaçınılmalıdır. Çin bu görüşle hareket ederek, Birmanya, Nepal, Pakistan, Moğolistan halk Cumhuriyeti ve Afganistan gibi komşu ülkelerle arasındaki sınır meselelerini ard arda başarılı bir şekilde çözdü. Sadece Sovyetler Birliğı'yle Çin, ve Hindistan'la Çin arasındaki sınır meseleleri bugüne kadar çözülmemiştir.

Çin Hükümeti, Çin Hint sınırı konusunda ilini Hükümetiyle defalarca görüşmelerde bulundu.

İngilizlerin emperyalist saldırı politikasını devralan gerici Hint Hükümeti, eski Çin'in çeşitli dönemlerindeki genci hükümetlerin bile tanımadığı, hukuka aykırı «McMahon çizgisi»ni tanımamız gerektiğinde ısrar etti ve üstelik daha da ileri giderek, ezelden beri Çin'in Yönetimi altında bulunan Aksay Çin Bölgesini işgal etmeye kalkıştı; böylelikle Çin-Hint sınır görüşmelerini baltaladı. Herkes bunu bilir.

Çin-Sovyet sınır meselesi, çarlık Rusya'sının Çin'e karşı emperyalist saldırısının ürünüdür. Ondokuzuncu yüzyılın ikinci yarısında, ne Çin'i halkının iktidarda olmadığı yıllarda, çarlık hükümeti Çin'i parçalamak amacıyla emperyalist saldırı hareketlerine başvurmuş; Çin'e eşit olmayan bir dizi antlaşmayı zorla kabul ettirmiş; geniş Çin topraklarını ilhak etmiş; üstelik, eşit-olmayan antlaşmalarca tesbit edilen sınır çizgisini bir çok yerde çiğneyerek, daha fazla Çin toprağını işgal etmiştir. Marx, Engeis ve Lenin, bu haydutlukları şiddetle takbih etmişlerdi. Yüce Lenin'in başkanlığındaki Sovyetler Hükümeti, 27 Eylül 1920'de şunu ilan etti : Sovyetler Hükümeti, «eski Rus Hükümetlerinin geçmişte Çin'le imzaladıkları antlaşmaların hepsinin hükümsüz olduğunu beyan eder; zaptedilen bütün Çin topraklarından ve Rusların Çin'deki bütün imtiyazlarından vazgeçer ve

Çarlık Hükümeti ile Rus burjuvazisinin Çin'den yağma yoluyla gaspettiği herşeyi karşılıksız olarak ve ebediyen Çin'e geri verir» (Bkz: **Rus Federatif Sovyet Sosyalist Cumhuriyeti'nin Çin Hükümetine Bildirisi**) o günün tarihi şartları yüzünden Lenin'in bu proleter politikası gerçekleştirilemedi.

Çin Hükümeti sınır meseleleri konusunda ki tutarlı görüşünden hareketle, daha 22 Ağustos ve 21 Eylül 1960 da, iki defa, Sovyet Hükümetine başvurarak Çin - Sovyet sınır meselesini çözmek amacıyla görüşmeler yapılmasını önerdi. İki taraf arasında görüşmeler 1964'de Pekin'de başladı. Bugünkü Çin - Sovyet sınırını tesbit eden antlaşmalar, çarların Çin halkına zorla kabul ettirdiği eşit olmayan antlaşmalardır. Fakat biz, Çin ve Sovyet Halkları arasında ki devrimci dostluğu koruma arzusundan hareket ederek, sınır meselesinin çözümünde yine bu antlaşmaların esas olarak alınmasını savunduk. Ancak Lenin'in proleter politikasına ihanet eden ve yeni çarların sosyal-emperyalist tutumunda direnen Sovyet revizyonist dönem kliği, bu antlaşmaların eşit olmadığını kabul etmedi; üstelik Rusların bu antlaşmaları çiğneyerek işgal ettikleri ya da işgale yeltendikleri Çin topraklarının Sovyetler Birliğine ait olduğunun Çin

tarafından kabul edilmesini ısrarla istedi. Sovyet Hükümetinin bu büyük devlet şovenizmine dayanan ve sosyal-emperyalist olan tutumu, görüşmelerin kesilmesine yol açtı.

Brejnev'in iktidara gelmesinden bu yana, Sovyet revizyonist döneke kliği, sınırdaki mevcut durumu daha da azgınca bozarak üst üste sınır olayları çıkardı. Silahsız balıkçılara ve köylülere ateş açarak, onları yaralayarak ve öldürerek Çin'in egemenliğine tecavüz etti. Son zamanlarda, daha da ileri giderek sınırlarımız içindeki Cenbaodao Adası'na üst üste silahlı saldırılarda bulundu. Olaylar dayanılmaz hale gelince, sınır muhafızlarımız kendilerini savunmak için karşı saldırıya geçtiler; saldırganlara hakettikleri darbeleri indirdiler ve kutsal topraklarımızı savunmada zafer kazandılar. Sovyet revizyonist döneklüğünü düşüğü güç durumdan kurtarmaya çabalayan Kosigin, 21 Mart'ta yöneticilerimizle bir telefon görüşmesi yapmak isteğini ileri sürdü. 22 Mart'ta Hükümetimiz derhal bir muhtıra ile cevap verdi. Bu muhtırada şunu belirtti «Çin'le Sovyetler Birliği arasındaki ilişkilerin bugünkü durumundan dolayı, telefonla görüşmek uygun değildir. Sovyet Hükümeti'nin söyleyeceği birşey varsa, bunu Çin Hükümetine resmen, diplomatik yollardan iletmelidir» Sovyet Hükümeti 29 Mart'ta

«görüşmeler» e yeniden başlama isteğini ifade eden, fakat aynı zamanda inatçı saldırgan tutumunda ısrar eden bir bildiri yayınladı. Hükümetimiz buna vereceği cevabı hazırlamaktadır.

Partimizin ve Hükümetimizin dış politikası tutarlıdır Sosyalist ülkelerle proleter enternasyonalizmi esası üzerinde dostluk, karşılıklı yardım ve işbirliği ilişkilerini geliştirmek; bütün ezilen halkların ve ulusların devrimci mücadelelerini desteklemek ve bu mücadelelere yardım etmek; toprak bütünlüğüne ve egemenliğine karşılıklı saygı, karşılıklı saldırmazlık, birbirinin iç işlerine karışmama eşitlik ve karşılıklı fayda ve barış içinde bir arada yaşamayı içine alan Beş Ülke temeli üzerinde farklı toplum sistemlere sahip ülkelerle barış için de bir arada yaşamaya çalışmak ve emperyalist saldırı ve savaş politikalarına karşı koymak. Bizim proleter dış politikamız, geçici bir tedbir değildir; uzun süreden beri ısrarla savunduğumuz bir politikadır. Geçmişte, böyle yaptık, gelecekte de böyle yapacağız.

Daima her ülkenin kendi iç işlerinin, o ülke halkı tarafından çözülmesi gerektiğini savunduk. Küçük büyük bütün ülkelerin ve bütün partilerin arasındaki ilişkiler, eşitlik ve birbirlerinin iç işlerine karışmama ilkeleri üzerine kurulmalıdır. Çin Komünist Partisi, bu

Marksist-Leninist ilkeleri korumak için, Sovyet revizyonist dönem kliğinin iğrenç büyük devlet şovenizmine karşı uzun bir mücadele vermiştir. Bu, herkesçe bilinen bir gerçektir. Sovyet revizyonist dönem kliği, «kardeş partiler» ve «kardeş ülkeler» diye dil döker, fakat gerçekte kendilerini partilerin babası ve başlıca ülkelerin topraklarına tecavüz ve bu toprakları işgal hakkına sahip yeni çarlar olarak görmektedir. Çin Komünist Partisi, Arnavutluk Emek Partisi ve diğer gerçek Marksist-Leninist Partilere karşı, yıkıcı faaliyetlerde, kundaklama faaliyetlerinde bulunuyorlar. Üstelik herhangi bir parti ya da sözde «sosyalist topluluk» .... dahil herhangi bir ülke, biraz değişik bir görüşü savunursa vahşice hareket ediyorlar; baskı, kundaklama ve yıkma faaliyetleri ve hatta ordular göndererek sözde «kardeş ülkeleri» işgal etme ve sözde «kardeş parti» üyelerini cebren kaçırma faaliyetleri hiçbir sınır tanımıyor. Bu faşist korsanlık hareketleri, onları kaçınılmaz olarak mahvolmaya mahkûm etmiştir.

ABD emperyalizmi ve Sovyet revizyonizmi devamlı olarak Çin'i tecrit etmeye çalışıyorlar. Bu bizim için bir şereftir. Onların kudurmuşcasına Çin'e karşı çıkmaları, bize hiç zarar vermez. Tam aksine, bu tutum halkımızın bağımsızlığımızı korumak, insiyatifi kendi elimizde tutmak, kendi gücümüze

güvenmek, ülkemizin refahı için çok çalışmak konusundaki kararlılığımızı daha da arttırmaya; Çin'in kendisi ile ABD emperyalizmi ve Sovyet revizyonizmi arasına kesin bir çizgi çizdiğini bütün dünyaya ispatlamaya- hizmet eder. Bugün, dünyanın kaderini emperyalizm, revizyonizm ve gericilik de proletarya ile bütün ülkelerin devrimci halkları tayin etmektedir. Çeşitli ülkelerdeki proletaryanın ileri unsurlarından meydana gelen gerçek Marksist - Leninist Partiler ve örgütler, sonsuz ufuklara sahip yeni doğan güçlerdir. Çin Komünist Partisi, onlarla birleşip birlikte savaşmaya karardır. Arnavutluk halkını, emperyalizme ve revizyonizme karşı verdiği mücadelede azimle destekliyoruz; Vietnam Halkının ABD saldırısına karşı milli kurtuluş için yürüttüğü direnme savaşını sonuna kadar azimle destekliyoruz; Laos, Tayland, Birmanya, Malaya, Endonezya, Hindistan, Filistin ve Asya, Afrika ve Latin Amerika'daki diğer ülkelerdeki ve bölgelerdeki devrimci mücadeleleri azimle destekliyoruz; ABD proletaryasını, öğrencilerini ve zenci halk kitlelerini, ABD yönetici kliğine karşı verdikleri haklı mücadeleleri azimle destekliyoruz; Sovyetler Birliği proletaryasını ve emekçi halkını Sovyet revizyonist dönem kliğini devirmek için verdikleri haklı mücadelede azimle destekliyoruz; Çekoslovakya ve diğer ülkeler halklarını Sovyet revizyonist sosyal -

emperyalizmine karşı verdikleri haklı mücadelede azimle destekliyoruz; Japonya, Batı Avrupa ve Okyanusya halklarının devrimci mücadelelerini azimle destekliyoruz; bütün ülkeler halklarının devrimci mücadelelerini ve ABD emperyalizminin ve Sovyet revizyonizminin saldırılarına ve baskılarına karşı verilen bütün haklı direnme mücadelelerini azimle destekliyoruz. ABD emperyalizmi ve Sovyet revizyonizminin saldırısı, denetimi, müdahalesi ve zorbalığı altında ezilen bütün ülkeler, bütün halklar birleşelim, mümkün olan en geniş birleşik cepheyi kuralım ve ortak düşmanlarımızı yıkalım!

Hiçbir şekilde, zafer sarhoşluğuna kapılıp devrimci uyanıklığımızı gevşetmemeli, ABD emperyalizminin ve Sovyet revizyonizminin bu çapta bir saldırı savaşı açma tehlikesini akıldan çıkarmamalıyız. Büyük bir savaş, yakın tarihte bir savaş, geleneksel bir savaş ve büyük çaplı bir nükleer savaş çıkarmaları ihtimaline karşı hazırlık yapmalıyız. **Kısacası, hazırlıklı olmayız.** Başkan Mao, uzun süre önce şöyle demişti: «**Saldırıya uğramazsak, saldırmayacağız; eğer saldırıya uğrarsak, mutlaka karşı saldırıya geçeceğiz.**» Savaşmakta ısrar ederlerse, onları yalnız bırakmıyacağız ve sonuna kadar savaşağız. Çin

devrimi savaş alanında zafere ulaştı. Mao Zedung Düşüncesi'yle silahlanmış ve Büyük Proleter Kültür Devrimiyle çelikleşmiş, zafere gönülden inanan yüzlerce milyonluk Çin Halkı ve Çin Halk Kurtuluş Ordusu zafere olan kesin inancıyla, kutsal toprakları Tayvan'ı kurtarmaya ve saldırmaya cesaret eden bütün saldırganları **amansızca, kökünden, toptan ve tamamen yoketmeye** kararlıdır.

Büyük önderimiz Başkan Mao şöyle demişti: «**Sovyet revizyonizmi ve ABD emperyalizmi elbirliğiyle o kadar çok kötü işler yapmış ki, dünya halkları onları cezasız bırakmayacaktır. Bütün ülkeler halkları ayağa kalkmaktadır. Yeni bir tarihi dönem, ABD emperyalizmine Sovyet revizyonizme karşı mücadele dönemi başlamıştır.**» İster savaş, devrime yol açsın; ister devrim savaşı önlesin, ABD emperyalizminin ve Sovyet revizyonizminin günleri sayılıdır! Bütün ülkelerin işçileri birleşin! Bütün dünya işçileri, dünyanın bütün ezilen halkları ve ulusları, birleşin ! ABD emperyalizmini, Sovyet revizyonizmini ve onların uşaklarını mezarlarına gömün.

VIII. BÜTÜN PARTİ VE BÜTÜN ÜLKE HAL KI, DAHA DA BÜYÜK ZAFERLER KAZANMAK İÇİN BİRLEŞİN.

Parti Dokuzuncu Milli Kongresi, Partimizin tarihi gelişmesinin önemli bir anında, ülkemiz de proletarya diktatörlüğünün sağlanması ve gelişmesinin önemli bir anında ve uluslararası komünist hareketin ve dünya devriminin gelişmesinin önemli bir anında toplanmıştır. Kongre delegeleri arasında, eski kuşaktan proleter devrimciler ve geniş çapta taze kan var. Partimizin daha önceki kongrelerinin hiçbirinde parti üyesi sanayi işçilerinin, yoksul köylülerin, aşağı-orta köylülerin ve kadınların delegeleri bu kadar çok sayıda olmadı. Halk Kurtuluş Ordusuna mensup Parti üyelerinin delegeleri arasında hem Kızıl Ordunun eski savaşçıları, hem de yeni savaşçıları var. Parti üyesi Kızıl Muhafızların delegeleri ilk defa bir Parti Milli Kongresine katılıyorlar. Ülkenin her köşesinden bu kadar çok delegenin Pekin'e gelmesi, parti ve devlet işlerini tartışmak ve kararlaştırmak amacıyla büyük önder Başkan Mao'nun çevresinde toplanması, kongremizin canlılıkla dolu bir kongre olduğu, bir birlik ve zafer kongresi olduğu anlamını taşır. Başkan Mao bize şunu öğretir: «**Ülkemizin birleştirilmesi, halkımızın birliği ve ülkemizdeki çeşitli milliyetlerin birliği: Bunlar, davamızın kesin zaferinin esas güvenceleridir.**» Anayurdumuz, Büyük Proleter Kültür Devrimi yoluyla eşit görülmemiş şekilde birleşmiş; halkımız

Mao Zedung Düşüncesi'nin yüce kızıl bayrağı altında en geniş ölçüde büyük bir devrimci birlik kurmuştur. Bu büyük birlik, proletaryanın önderliğindedir ve işçi - köylü ittifakına dayanır. Bu birlik, bütün kardeş milliyetleri; devrim davası ve anayurdumuzun inşası için uzun süredir yararlı çalışmalarda bulunan yurtsever demokratları; anayurdun dışındaki çok sayıda yurtsever Çin'liyi; Hong-kong ve Makao'daki yurtsever vatandaşlarımızı; ABD ve Çan Kay-şek gericileri tarafından ezilen ve sömürülen Tayvan'daki yurtsever vatandaşlarımızı; sosyalizmi savunan ve sosyalist anayurdumuzu bütün herkesi kapsar. Partimizin bu milli kongresinde sonra, ülkemizde ki bütün milliyetler halklarının, yüce önderimiz Başkan Mao'nun yönetiminde daha sıkı bir şekilde birleşeceğine ve ortak düşmana karşı mücadelede ve güçlü sosyalist anayurdumuzu inşa davasında daha da büyük zaferler kazanacağına inanıyoruz.

Başkan Mao 1962'de şöyle demiştir: «**Bu günden itibaren önümüzdeki 50 il 100 yıl, bil tün dünyada toplum sisteminin köklü değişmelere uğrayacağı büyük bir çağ, önceki herhangi bir tarihi dönemde eşit görülmemiş, bütün dünyayı sarsan bir çağ olacaktır. Böyle bir çağda yaşadığımız için, geçmişteki mücadelelerden**

biçim bakımından birçok farklar gösterecek olan büyük mücadelelere hazırlıklı olmalıyız» Başkan Mao'nun uzak görüşlülükle tesbit ettiği bu muhteşem gelecek, önümüzde ki ilerleme yolunu aydınlatmakta ve bütün gerçek Marksist-Leninistlere yüce komünizm ülküsünü gerçekleştirmek uğrunda kahramanca savaşma ruhu aşılacaktır.

Bütün Parti, birleşin! Bütün ülke halkı, birleşin! Mao Zedung Düşüncesi'nin yüce kıvılcık bayrağını yükseltin! **Zafere ulaşmak için kararlı olun, hiçbir fedakarlıktan kaçınmayan ve her güçlüğün üstesinden gelin!**

Yaşamın Büyük Proleter Kültür Devriminin yüce zaferi!

Yaşamın proletarya diktatörlüğü!

Yaşamın Parti Dokuzuncu Milli Kongresi!

Yaşamın yüce, şanlı ve doğru Çin Komünist Partisi!

Yaşamın yüce Marksizm-Leninizm- Mao Zedung Düşüncesi!

Yaşamın yüce önderimiz Başkan Mao! Başkan Mao'ya uzun çok uzun bir hayat!

Proleter devrimci

AYDINLIK

İŞÇİ SINIFI DEVRİMCİLERİNİN

TEORİK YAYIN ORGANI

Ocak 1971'den itibaren

HAFTALIK olarak çıkıyor!

Yazışma Adresi Adakale Sok. 28/1,
Kızılay - ANKARA

Proleter devrimci
AYDINLIK
YAYINLARI

1. FEODALİZMDEN KAPİTALİZME GEÇİŞ

7,5 lira

2. MAO ZEDUNG'UN

MARKSİZM - LENİNİZM'E KATKISI

Sanmugathanan

2,5 lira

(Tükenmiştir)

3. DİYALEKTİK VE TARİHİ MATERİYALİZM

Stalin

2,5 Lira

4. POLİTİK ÇALIŞMA BÜTÜN ÇALIŞMANIN CAN
DAMARIDIR

75

Hungçi (Kızıl Bayrak) Yazı Kurulu

3 Lira

5. DEVLET

Lenin

(Birinci baskısı tükendi. Gözden geçirilmiş ikinci baskısı çıkıyor.)

6. SOVYE1 BİRLİĞİ KOMÜNİST PARTİSİ TARİHİ

20 lira

7. BAŞKAN MAONUN SÜREKLİ OKUNAN ÜÇ YAZI

1 lira

8. HALKIN DEMOKRATİK DİKTATÖR ÜZERİNE

Mao Zedung

1 lira

9. ÇİN KOMÜNİST PARTİSİ DOKUZUNCU MİLLİ
KONGRESİNE RAPOR

Lin Bİao

2.5 lira

10. PARTİ ÇALIŞMA TARZINI DÜZELTELİM

Mao Zedung

2 lira

11. SBKP YÖNETİMİYLE ARAMIZDAKİ AYRILIĞI KÖKENİ
VE GELİŞMESİ

Jenmin Jibao ve Hungçi yazı kurulları

76

3 lira

12.

GREV

Lenin

1 lira

İsteme Adresi: Adakale Sok. 28/1, Kızılay - Ank.

(İsteyenlere posta pulu karşılığında gönderilir.)

SOVYETLER BİRLİĞİ KOMÜNİST PARTİSİ TARİHİ

**SBKP MERKEZ KOMİTESİNİN 1938'DE
ONAYLADIĞI METİN**

Bütün devrimcilerin bir an bile ellerinden hırakarmıyaca bu temel kitap için Başkan Mao Zedung şöyle demektedir:

«... Marksizm - Leninizmi incelerken temel eser olarak SOVYETLER BİRLİĞİ KOMÜNİST PARTİSİ (Bolşevik) TARİHİ - KISA DERS'İ kullanmalıyız Bu eser, son yüz yıllık dünya komünist hareketinin en iyi tahlili ve Özeti, teori ile pratiği bütünleşmenin en iyi örne bu güne kadar yazılmış geniş kapsamlı tek örnektir. »

428 sayfa

20 lira

77

İsteme Adresi Makale Sok. 28/1, Kızılay

Jenmin Jibao (Halkın Gazetesi) ve **Hungçi** (Kızıl Bayrak) Yazı Kurullarının 6 Eylül 1963 14 Temmuz 1964 tarihleri arasında yayınladıkları ve modern revizyonizmi eleştiren ünlü dokuz makale:

**SBKP YÖNETİMİYLE ARAMIZDAKİ AYRI
LIKLARIN KÖKENİ VE GELİŞMESİ**

(1)

3 lira

Sırasıyla yayınlayacağımız diğer makalelerin tam listesi:

(2) Stalin Meselesi Üzerine

(3) Yugoslavya Sosyalist Bir Ülke Midir?

(4) Yeni - Sömürgeciliğin Savunucuları

(5) Savaş ve Barış Meselesinde İki Ayrı Çizgi

(6) Barış İçinde Bir Arada Yaşama : Birbirine Taban Tabana Zıt İki Politika

78

- (7) SBKP Yinetkiicri Çağımızın En Büyük Bölücüleridir
- (8) Proleterya Devrimi ve Kruşcev Revizyonizmi
- (9) Kruşcev'in Sahte Komünizmi ve Dünyaya Verdiği Tarihi Dersler